

Halulehti

Halikon lukion vuosikertomus
Kevät 2018 • 2.6.2018

Sisällysluettelo 1/2018

Pääkirjoitus	3
Rehtorin palsta ja kirjoittajavieras	4
Stipendit	6
Lukiodiplomit	7
Abien aatoksia	8
Halun kevät 2018	10
Penkkarihumua	14
Wanhojen huumaa	18
Hallitus ja tutorit	20
Helmi EYP-kokouksessa Turkissa	21
Työelämäpäivä ja ympäristökemia	22
NEOS-workshop Saksassa	23
Saksalainen työvaihto	26
Uskonnot ja media -kurssin antia	28
Myy valloitti Halun	30
Halu tutkii: Myystä pidetään	32
Halulaisia Gotlannissa	33
Halulaisia Cernissä	35
Lukuvuosi 2017–2018	36
Lukuvuosi 2018–2019	38
Sattuvasti sanottuja	39
Kesäherkkugallup	40

**Halulehden
kevään
toimitus**

Kannen suunnittelu ja toteutus:
Santeri Iltanen

**Helmi
Lipiäinen**

**Elina
Tötterström**

Alina Saari

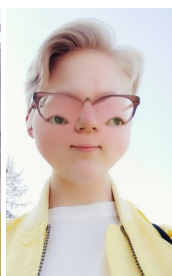
Jenna Iivonen

**Amina
Bechqito**

Essi Rouvali

**Meerimaria
Ketokulta**

**Teresa
Lindgren**

Tiia Aaltonen

**Santeri
Iltanen**

**Marika Tauriainen
ohjaava opettaja**

Monipuolinen kieli- taito, who cares?

Koulun yhteystiedot

Osoite

Halikon lukio
Kuruntie 30
24800 HALIKKO

Opettajainhuone 044-7786004

Rehtori

Ari Leino
044-7786001

Vararehtori

Marika Tauriainen
044-7786004 (opehuone)

Opinto-ohjaaja

Teija Rosenqvist
044-7786006

Kurssisihteeri

Soile Verhola
044-7784031

Kouluterveydenhoitaja

Kati Klén
044-7784033

Halulehti 20 vuotta sitten:

IN:

- Kihlaukset
- Hame housujen päällä
- Hännällinen villatakki
- Kiinteitysoperaatiot
- ABIT

OUT:

- Blondaus
- Paljastavat paidat
- Laihikset
- Spice Girls -kengät
- Verkkarit koepäivinä

PÄÄKIRJOITUS ►► MEERIMARIA KETOKULTA

Minulle itselleni vieraat kielet ovat aina olleet aineista ne mieluisimmat ja tärkeimmät. Tällä hetkellä puhun suomen lisäksi todella sujuvaa englantia, melko sujuvaa ruotsia, vähän vähemmän sujuvaa ranskaa, saksan alkeita ja muutaman substantiivin japania. Kielten opiskelu ei ole kuitenkaan ollut helppo tie.

Mediassa on puhuttu jo kauan kielten opiskelun tärkeydestä. Opiskeltaessa kieltä ei ainoastaan opi puhumaan, kirjoittamaan ja ymmärtämään kyseistä kieltä, vaan myös tehostaa muiden aineiden oppimista ja kehittää omaa ”oppimiskykyä”, kuten minä asian ymmärrän. Siinä jo syitä keräksien opiskella kieliä! Kuitenkin meidänkin koulussamme kielten opiskelu on vähentynyt, ja ryhmät ovat lähes kirjaimellisesti kuivuneet kokoon: eri taitotason ryhmiä yhdistellään, jotta saadaan edes vähän opetusta, ja kielten yksittäiset kirjoittajat joutuvat usein opiskelemaan viimeiset kurssit täysin itsenäisesti – kuten minä kakkosella ja abivuonna ranskan kurssit. Myöskin aloittavan saksan pääsin aloittamaan vasta neljäntenä syksynä, sillä sitä aiemmin aloittavaa ryhmää ei tullut niin, että olisin päässyt mukaan kurssipäällekkäisyyksien takia.

Miksi kieliä ei opiskella? Toiset sanovat, että se on raskasta – ja turhaa, jos kieltä ei koskaan tule käyttämään, sillä ”pärjäähän englannilla nykyään netissä ja maailmallakin ihan missä vain”. Kielen opiskelu ei kuitenkaan ole koskaan turhaa, vaikka raskasta se onkin. Ja eiväthän koskaan ne helpoimmat jutut palkitse eniten.

Sitten on myös heitä, jotka kyllä haluaisivat opiskella kieliä, mutta se ei ole mahdollista vähäisen kysynnän takia. Tiedän ysiluokkalaisten, joka ensi syksynä tulee lukioomme ja toivoisi voivansa jatkaa ranskaa, mutta ryhmää ei välttämättä synny – pidän kaikki peukut pystyssä hänelle! Peukkuja pidän myös kaikille heille, jotka vaikeuksista huolimatta jatkavat kielten opintoja tähtäimessään yo-kirjoitukset tai jopa ihan puhdas oppimisen halu. Nämä ihmiset tekevät taval-

liseen opetettuun kurssiin verrattuna paljon enemmän töitä itse opiskellessaan, uhratessaan vapaa-aikansa iltalukiolle tai erikseen maksaville kansalaisopiston kursseille.

Näiden ihmisten kokemusten, ja omieni, perusteella voisin väittää, että kun kieliä oikeasti haluaa lukea ja kokee kielten opiskelun hyödylliseksi, keinot opiskeluun kyllä löytyvät. Mielestäni kielten opiskelusta pitäisikin tehdä helpompaa, jolloin ne vähän vähemmän uhratuvaiset ja motivoituneet opiskelijat voisivat myös opiskella ylimääräisiä kieliä. Kuten kaikki olemme kokeneet: jos homma käy liian vaikeaksi tai ylimääräistä työtä vaativaksi, kuuluisa motivaatio lähtee äkkiä lätkimään.

Ongelma ei ole yksin meissä, ei opinahjoissa, ei mediassa. Ongelma on siinä, että kieliin kohdistuva asenne on tällä hetkellä ”kannattaisi, olisi hyvä, mutta nääh, emmä jaksa, ja onhan se turhaakin, kun se valtaenglanti toimii”, ja siinä, että vähäisen kysynnän vuoksi mahdollisuuksia ja vaihtoehtoja on turhan vähän. Siksi haluan muistuttaa, että kielten opiskelu ei koskaan ole muusta pois. Kielitaito on rikkaus, jota kuuluu arvostaa – vaikka valtaenglannilla turistikohteissa pärjäisikin, ei Etelä-Ranskan pienemmässä kaupungissa saa englannilla edes jäätelöä. Ja kuten kakkosen Helmi Lipiäinenkin sanoi: ”– ihan arkipäivän suppeammallakin kielitaidolla on hyötyä! Mulle ainakin tuli ihan voittajafiilis, kun tilasin Visbyssä jäätelön ruotsiksi ja osasin vastata kaikkiin kysymyksiini!”

Hyvää kesää kaikille haluaisille toivottaa koko Halulehden toimitus! (Ja valitkaa ja opiskelkaa niitä kieliä!)

Halikon lukio verkossa

Koulun kotisivut: <https://peda.net/salo/koulut/halikon-lukio>

Kuvagallerian kuvaajat: Santeri Iltanen ja Noora Huttunen

Halikon lukio myös Facessa ja Instassa!
[@halikonlukio](#)

HALU

Rehtorin palsta

Kirjoittajavieras

Kiitos joustavuudesta

Kevään ylioppilastutkinnossa sähköinen koe otti vallan, vain muutama koe kirjoitettiin paperille. Samalla oli tilaisuus testata Halikon lukioon rakennetun yo-verkon toimivuutta yhtä aikaa useissa tiloissa, tositalanteessa.

Kirjoittaja oli kahdessa luokassa. Lisäksi erityisjärjestelyt ja sairastumiset vaativat erillisten tilojen käyttöä. Parhaimmillaan tai pahimmillaan käytössä oli viisi kirjoitustilaa. Eikä tässä kaikki: kaksi opettajaa ja rehtori olivat jäävejiä osallistumaan valvontoihin ja järjestelyihin.

Halikon lukion henki oli tiukkoina päivinä erinomainen. Kun kokelaiden äkilliset sairastumiset edellyttivät erillistä tilaa ja valvojia, henkilökuntaa ilmoitautui tehtävään. Tiukimmassa tilanteissa opettajia haettiin valvontaan kesken opitun. Koko henkilökunta asetti

ylioppilastutkinnon omien asioidensa edelle. Selvisimme hienosti!

Haluan vielä erikseen kiittää lehtori **Marika Tauriaista** erinomaisesta työstä. Vararehtorin pesti heitti Marikan vastuuseen kuluneen lukuvuoden ylioppilastutkinnoista – tehtävään, joka ei alkujaan ollut hänen.

Halikon lukion opiskelijoilla on takana työteliäs, mutta toivottavasti mielenkiintoinen ja onnistunut lukuvuosi. Onnistumisen takana on paljon työtä ja halua tehdä työtä yhdessä. Haluan kiittää uusia ylioppilaita ja nuorempia opiskelijoita hyvästä ja sujuvasta yhteistyöstä, ahkerasta opiskelusta ja hyvän ilmapiirin ylläpitämisestä. Opiskelijat: on tärkeää, että arvostatte omaa lukiotanne, olette ylpeitä siitä ja näytätte sen.

Hyvä yhteishenki kantaa myös ja erityisesti tiukoissa tilanteissa. Tämä on vaalimisen arvoinen asia.

Haluan toivottaa Halikon lukion opiskelijoille, henkilökunnalle ja kaikille haluhenkisille aurinkoista ja rentouttavaa kesää!

Ari Leino, rehtori

Omaa polkua unelma-ammattiin

Olen Saana Vesterinen, 24-vuotias Halun vanha opiskelija ja itse asiassa opiskelija vielä nykyäänkin. On ollut melko hauska palata opo-opiskelijana takaisin tähän samaan lukioon, tuttujen opejen ja opon luo.

Valmistuin siis vuonna 2012 Halikon lukiosta ja hain opiskelamaan luokanopettajaksi, koska olin aina ajatellut, että haluan olla opettaja. En päässyt kuitenkaan ensiyrittämällä opekouluun sisään, joten pidin väli vuoden ja hain toisenkin kerran. Tällä kertaa laitoin hakuun myös varhaiskasvatuksen koulutusohjelman. En toisellakaan kerralla päässyt luokanopettajakoulutukseen, mutta sain paikan varhaiskasvatuksen koulutusohjelmasta.

Päätin luokanopehaaveista huolimatta kuitenkin ottaa paikan vastaan ja muuttaa Tampereelle. Onneksi uskalsin muuttaa opintoihin liittyviä suunnitelmiani, sillä nykyinen opintojeni kokonaisuus on ollut todella kiinnostava, oman tuntuinen ja osoittautunut hyödylliseksi.

Nykyään opiskelumailmassa onkin kätevää ja lohdullista, kuinka eri reittejä pitkin voi päästä samaan ammattiin

Lastentarhanopen opinnot olivatkin yllätyksekseni mielenkiintoiset ja tempasivat minut mukaansa. En yllätyksekseni

opintojen aikana edes ajatellut lopettavani kesken tai vaihtavani opiskelupaikkaa, sillä huomasin varhaiskasvatuksen alana kiinnostavan minua ja ymmärsin jo päiväkodissa alkavan laadukkaan kasvatuksen merkityksen. Luin siis kolme vuotta varhaiskasvatusta ja valmistuin vuonna 2016 lastentarhanopeksi eli kandidiksi kasvatustieteistä.

Yliopistossa huomasi, kuinka lukiossa (ja toki aiemminkin) opitut opiskelutekniikat olivat avuksi, kun opiskelu siirtyi vieläkin astetta itsenäisemmäksi ja laajempien kokonaisuuksien hallinnaksi. Myös lukion antamista kattavista perusteista oli paljon hyötyä.

HALU

Kirjoittajavieras

Minulla kävi hyvä tuuri ja onni, kun pääsin heti valmistuttuani työnhakurunolla alkaneella työhakemuksella äppälöman sijaiseksi montessoripäiväkotiin. Olin tosi innoissani siitä, miten käytännönläheisen ja luovankin ammatin olin saanut itselleni, vaikka olinkin opiskellut yliopiston akateemisessa maailmassa. On myös hauskaa, että minulla on yksi opintopiste pianon soitosta yliopistotodistuksessani!

Olin tuossa ihanassa päiväkodissa töissä vähän alle kaksi vuotta, kunnes aloitin taas opinnot. Hain syksyn haussa ohjausalan maisteriohjelman Jyväskylään ja sain raivattua tieni takaisin opintojen ääreen. Tämä koulutus on siis kandiditukinnon pohjalte rakentuva kahden vuoden maisteritutkinto. Valmistuttuani olen opinto-ohjaaja, mutta ohjausalan maisteritutkinto antaa myös muita työmahdollisuuksia esimerkiksi erilaisissa järjestöissä ohjaajana, uraohjaajana tai vaikkapa maahanmuuttajien parissa työskentelevänä ohjaajana. Nykyään opiskelumaailmassa onkin kätevää ja lohdullista, kuinka eri reittejä pitkin voi päästä samaan ammattiin, mutta kuinka toisaalta myös samoja opintopolkuja pitkin voi hakeutua hyvinkin erilaisiin työtehtäviin.

Äitini kerran kysyi, hakeuduinko siksi opoksi, koska en itse tiedä, mitä itse haluan opiskella, niin voin neuvoa muita valitsemaan opintojaan. Ehkä se osui aika lähelle, sillä mielestäni on ihanaa, kun pääsee oppilaiden lähelle, saa olla avuksi, ohjata ja neuvoa sekä auttaa heitä oivaltamaan. Lastentarhanopettajaa enemmän opona pystyy toimimaan oppilaiden kanssa kahdenkeskisessä ohjausvuorovaikutuksessa ja saa tehdä töitä yhdessä nuorten kanssa pienten lasten sijaan. Opona tulee myös oltua ajan hermolla jatkuvien koulutukseen liittyvien uudistusten myötä.

Ihan huikea plussa tässä minun polussani on ollut se, että olen saanut aikaa miettiä ja tunnustella, mitä oikeasti haluan tehdä isona, mutta olen samalla saanut luettua itselleni ammatin. Lukiossa tuntui, että pitäisi tietää heti, mitä haluaa opiskella ja mitä ammattia tehdä eläkeikään asti. Mielestäni se on todella hölmö ajatus, eikä niin kannata enää ajatella tai siitä kantaa huolta. Elämä, omat haaveet ja mahdollisuudet kyllä ohjaavat hyvään suuntaan, kunhan vain jaksaa tehdä töitä niiden eteen. Jostain kun aloittaa opintonsa, ei ehkä koskaan voi tietää, mihin ne vielä jonain päivänä vievät.

Olen oman polkuni varrella päässyt näkemään ja kokeilemaan erilaisia juttuja, joista olen poiminut mukaani sellaisia,

joita tulevalta työltäni haluan. Yksi iso plussa on ollut tietysti myös se, että nyt opo-opintojen aikana olen pystynyt tekemään lastentarhanopen sijaisuuksia päteväenä ja saanut tienata ihan hyvin (palkkakuopasta huolimatta) oman alan töissä ja saanut pidettyä lastentarhanopen ammattitaitoa yllä.

Olen joskus miettinyt, mitä olisin voinut tehdä toisin opintojeni suhteen. En kuitenkaan koe, että haluaisin juurikaan muuttaa mitään, sillä tämä reitti on ollut mielestäni todella antoisa, avartava ja opettavainen. Toki olisin voinut nuorempana miettiä enemmän syitä, miksi haluan juuri sitä, mitä haluan. Luokanopettajan haaveet ovat pudonneet jo tovi sitten pois kuvioista, ja se olisikin voinut käydä jo aiemmin, jos vain olisin patistanut itseni ajattelemaan perin pohjin sitä, mitä ihka oikeasti haluan.

Lukiolaisena onkin mielestäni ensiarvoisen tärkeää pohtia mitä haluaa ja uskaltaa rohkeasti hakeutua sitä kohti. Pitkien päivien, luettavien läksyjen ja tehtävien lisäksi kannattaa säästää pieni hetki ihan vain itsesi ja omien unelmiesi ajattelulle. Mielestäni on tärkeää kerätä miettimään niitä juttuja, joiden pariin haluaa lähteä opiskelemaan. Ei sitä kertaheitolla tiedä, mutta kun välillä muistaa pysähtyä miettimään, saattaa se joku kerta valjetakin.

Itselleen ei kuitenkaan parane olla liian ankara, vaan tulee antaa mahdollisuus myös muuttaa jatko-opintojen ja sitä myötä tulevaisuudenkin suuntaa. On ihanaa, kun voi vielä näin aikuisenakin opiskella lisää ja muuttaa opintojen suuntaa tai jopa vaihtaa ihan kokonaan alaa. Se toivottavasti lohduttaa myös teidän isojen valintojen kanssa puntaroivien lukiolaisten mieliä.

Olen vasta aika varovaisesti uskaltanut ajatella tulevaisuuttani, mutta seuraavana tavoitteenani on saada tämän kevään opinnot pakettiin. Kesän jälkeen aloitan gradun tekemisen ja sitä varten onkin liki pakko kerätä voimia kesällä niin aurinkotuolissa kuin Ruisrockissakin. Isompia haaveita tulevaisuudelta olisi valmistua vuoden 2019 loppuun mennessä ja löytää kiva työpaikka ehkäpä lukio-opona.

Elämä, omat haaveet ja mahdollisuudet kyllä ohjaavat hyvään suuntaan, kunhan vain jaksaa tehdä töitä niiden eteen.

Lukio-opon työn rinnalla olen vähän haaveillut myös lastentarhanopen ja ohjaajan työn yhdistämisestä ja pohtinut mahdollisuutta työskennellä ehkäpä esimerkiksi yliopistolla varhaiskasvatuksen koulutuksen laitoksella ohjaamassa lastentarhanopeopiskelijoita. Nähtäväksi jää, mihin polku kuljettaa. Rakkausbonuksena myös häät, vauva ja ikioma koti taitavat olla joskus sitten valmistumisen jälkeen tosi toivottuja ja hulin ihania juttuja.

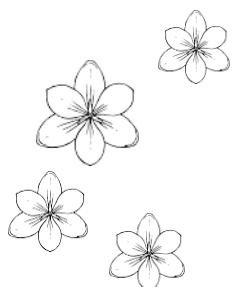
Tsemppiä jokaisen omanlaiseen ja opettavaiseen opintopolkuun!

Saana

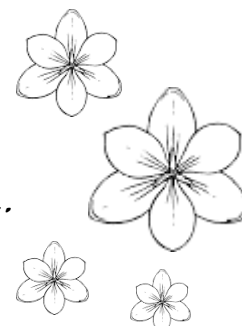
Lukuvuoden 2017–2018 stipendit

<i>Uskelan Rotaryklubi</i>	Jenna Penttilä	<i>Halikon Ajotaito Oy</i>	Eetu Vesterinen
<i>SKR Varsinais-Suomen Rahasto, Länsivoima Oy</i>	Linda Wallenius	<i>Halikon musiikkiyhdistys</i>	Ville Mäki
<i>Lounea Oy</i>	Alvar Rosenqvist	<i>Halikon lukion musiikistipendi</i>	Ville Mäki
<i>Rikala-seura ry</i>	Liina Laine	<i>Halikon lukion opiskelijakunta</i>	Meerimaria Ketokulta Liina Laine Mikael Saari
<i>Sverigekontakt i Finland rf</i>	Liina Laine		
<i>Taidemaalari Viljo Hurmeen -säätiö</i>	Meerimaria Ketokulta	<i>Halikon lukion tutorit</i>	Jenna Iivonen
<i>Lions Club Halikko/Rikala</i>	Taru Juhantila Sofia Litsilä	<i>Suur-Seudun Osuuskauppa SSO</i>	Jenna Iivonen
<i>HaLu-kuoro</i>	Sofia Litsilä	<i>Hitaan journalismin yhdistys</i>	Taru Juhantila Milka Turila
<i>Lions Club Kuusjoki</i>	Reetta Lundström	<i>Suomalainen kirjakauppa</i>	Elli Anttila Amina Bechqito
<i>MLL Halikon yhdistys</i>	Reetta Lundström	<i>Salon taidemuseo Veturitalli</i>	Venla Joro
<i>Salon Seudun Sanomat Oy</i>	Maija Maunu	<i>Elorannan stipendirahasto</i>	16A Janina Ahvenlampi
<i>Lehtori Riitta Linnankiven lyhyen matematiikan stipendi</i>	Jenni Parkko	<i>Halikon lukion stipendirahasto</i>	16B Matilda Luojus 16C Elina Tötterström 17A Santeri Iltanen 17B Aarno Leino 17C Antti Susi
<i>Turun Aleksis Kivi -kerho</i>	Elli Anttila		
<i>Salon Seudun Sotahistoriallinen seura ry</i>	Teresa Lindgren	<i>Kemia-lehti yhteistyökumppaneineen</i>	Niklas Heikola Ville Korhonen Tiia Aaltonen Mette Hopiavuori Jemina Lyytikäinen Konsta Mäkelä Ville Suutari
<i>Salon Pohjola-Norden</i>	Alisa Hynninen		
<i>Halikon Yrittäjät ry</i>	Ida Metsämäki Juho Suutari Niina Vartiainen		
<i>Eläinklinikka EHYT Oy</i>	Jenna Penttilä	<i>Uusio-uutiset yhteistyökumppaneineen</i>	Ilari Klén
<i>Goethe-instituutti</i>	Jenna Penttilä	<i>Tiede-lehti</i>	Laura Metsämäki
<i>Kosken Osuuspankki</i>	Tapio Nojonen	<i>Pohjola-Norden</i>	Renja Roos
<i>Halikon lukion historiastipendi</i>	Tapio Nojonen	<i>Erikoismuistaminen</i>	Nilton Neto (Brasilia)
<i>Salon seurakunta</i>	Samuele Scotto di Marco		

Halikon lukio kiittää stipendien lahjottajia.

Diplomeja ja hyvästejä

Kevään 2018 ylioppilaiden suorittamat lukiodiplomit

KUVATAITEEN LUKIODIPLOMI MUSIIKIN LUKIODIPLOMI

Venla Joro

Meerimaria Ketokulta

Milka Turila

Amina Bechqito

Meerimaria Ketokulta

Sofia Litsilä

Ville Mäki

LIIKUNNAN LUKIODIPLOMI

Linda Wallenius

Meerimaria Ketokullan kuvataiteen lukiodiplomin aiheena oli pelko, jota hän käsitteli naisen, kuukautisten ja niiden aiheuttaman pelon kautta. "Mitä sä pelkää?" -installaation inspiraationa toimivat omat kokemukset sekä halu tehdä hyvää ja avata vapaata keskustelua kuukautisista.

Nilton's farewell

When I first arrived here in Finland I was a little bit shy, but after giving my presentation to a few classes I think I lost my shyness a little bit, and that was a good improvement for myself.

I think during this year here I have evolved mentally and physically. But for me the best thing that happened here was meeting amazing people and having fun with them. It was also very nice to see the differences between the seasons. This doesn't happen in my city, we only have a summer and a raining season (It is how we call winter in my city).

I learned new things in school and revised some things I had studied before. I also had a great time with the teachers. I will miss everyone I met here in Finland, but I will try my best to keep in touch with them.

I wish everyone a nice summer vacation!

Nilton Neto (Brasilia)

At the bus stop by the forest.

Monet suorittavat lukion tavallisesti kolmessa vuodessa, mutta miltä tuntuu olla koulussa neljä vuotta? Tai kuinka yhdistää urheilua, valmennuskurssi tai vieras äidinkieli lukio-opiskeluun? Halun kevään 2018 ylioppilaat vastaavat.

KOONNUT JA KUVITUS ►► MEERIMARIA KETOKULTA

Lukio vieraalla kielellä

Äidinkieleni on venäjä, ja suoraan sanottuna lukiossa oli tosi vaativaa opiskella suomen kielellä, mitä taas ei voi sanoa yläkoulusta. Itse käytän suomen kieltä vain koulussa ja kavereitten kanssa. Suuren ongelman minullekin loivatkin eri aineitten käsitteet, joita en ole ikinä kuullutkaan, esimerkiksi yhteiskuntaopissa. Koitapas siinä sitten opiskella ainetta X, kun et ymmärrä puoliakaan, mitä luet... :) Sitten täytyy yhdistää suomenkielinen ja venäjänkielinen käsite yhteen, jotta se jää muistiin.

Usein eri tilanteissa ja kysymyksissä tiesin vastauksen venäjäksi, mutten suomeksi. Kestää hetki kääntää sana tai lause. Varsinkin jos ei käytä semmoisia suomenkielisiä sanoja, saattaa kääntämisessä kestää aika kauankin, tai sitten vain jättää vastaamatta.

республика Toivo Markozov
ЯЗЫК

Abikevät valmennuskurssilla

Aloitin tammikuussa, vielä kun abivuoden viimeinen lukiojakso oli menossa, Valmennuskeskuksen valmennuskurssin lääketieteen valintakokeisiin. Omalla valmennuskurssillani luin fysiikkaa, kemiaa ja biologiaa. Luennot pidettiin kolmena iltana viikossa Turussa, ja yksi luento kesti noin kolme tuntia.

Ajatus valmennuskurssilla käymisestä ei tuntunut mitenkään vieraalta, sillä lääketieteen valintakokeisiin valmistautumisessa monipuolinen opiskelu on todella hyödyllistä. Kurssin käyminen helpotti valintakokeisiin valmistautumisen lisäksi myös ylppäreiden aiheuttamaa stressiä, kun tiesi, että aineiden keskeiset asiat oli käyty kurssilla yhdessä läpi.

Päivät venyivät aika pitkiksi, kun koulupäivän jälkeen piti lähteä suoraan Turkuun. Valmennuskurssilla käyminen oli hyvää vaihtelua itseopiskeluun. Kevät oli kieltämättä raskas, mutta ylppäreiden jälkeen tuli hyvä fiilis, koska tiesin tehneeni parhaani. Ei ainakaan alkanut kaduttamaan, etten lukenut enempää.

Valmennuskurssin suurin hyöty minulle oli se, että sain itsevarmuutta. Valintakokeessa ja ylppäreissä pitäisi pystyä keskittymään täysillä itse kokeeseen, eikä siihen, että epäilee omia taitojaan. Siksi varmuus omasta osaisesta on tärkeää onnistuneiden kokeiden kannalta.

Juho Suutari

Neljäs vuosi ”ihan huviksi vain”

Kakkosvuoden keväällä päätin pitkittää lukiourani kolmeen ja puoleen tai neljään vuoteen. Syynä tähän oli filosofia – ihana aine, jonka halusin kirjoittaa, mutta päällekkäisyyksien takia en saanut kursseja luettua ennen kevään kirjoituksia. Pakollinen aine vei siis valmistumisen syksyyn. Jäin kuitenkin vielä kevääksi, sillä päätin kolmosen keväällä sittenkin kirjoittaa pitkän matikan. (Olin kakkosella vannonut jättäväni matikan pois sekä olin hävittänyt kaikki muistiinpanoni. Ei parhaita ideoitani.)

En vaihtaisi neljättä vuotta pois mistään hinnasta. Sen aikana olen mm. keksinyt, minne haen jatko-opiskelemaan, korjannut suuren virheen (matikan kirjoittamatta jättäminen), saanut uusia ystäviä ja tullut vielä läheisimmiksi jo tuntemieni kanssa, opetellut haaveilemaan ja unelmoimaan, oppinut uuden kielen alkeet vihdoin kolmen vuoden halukkuuden jälkeen (kiitos te, jotka valitsitte alkavan saksan!), ollut uudestaan penkkareissa ja pitänyt oikeasti hauskaa!

Välillä nelosvuosi tuntui olevan muille isompi juttu kuin itselleni. Kuulin päivittäin juttua ”Meeri mitä sä teet täällä edelleen”, mutta toisaalta se ei haitannut minua – jatko-opinnoissa ikä ei ole enää yhtä iso asia kuin lukiossa. Ja tulehan lähes kaikille miespuolisillekin ”välivuosi” armeijan takia – miksen minä siis hengailisi lukiossa? Toisinaan toki tuntui, että Halu saisi jo jäädä taakse, mutta vasta nyt tuntuu oikeasti siltä, että on valmis jatkamaan suurempien haasteiden eteen. Nelosvuosi ei siis vain mahdollistanut lisää yo-kokeita, opiskelua ja aikaa miettiä, vaan myös kasvatti ihmisenä.

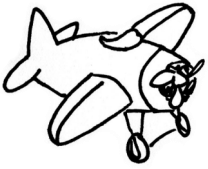
Suosittelenkin opintojen pitkittämistä lämmöllä, jos esimerkiksi kirjoituskerrat eivät riitä kurssien päällekkäisyyksien takia tai ei ole vielä ihan varma, minne hakisi. Rennompi abivuosi ja useat kirjoituskerrat ovat myös ihan riittävä syy: itse kirjoitin neljässä kerrassa 1–3 ainetta per kerta. Ei hullumpi diili, kun kuuntelee kavereita, joilla keväällä kirjoitettavana oli aineita viisi tai useampikin!

Kiitos kaikki te, jotka olette tehneet mun viimeisestä vuodesta oikeasti tosi mahtavan! Ja pidentäkää lukiuraanne, jos se tuntuu parhaimmalta vaihtoehdolta! Ja muistakaa mut mukavana Meerinä, joka ”on ollut täällä aina”, kuten eräs kakkosen valsaaja totesi :-)

Meerimaria Ketokulta

Neljäs vuosi vaihtarina

Lähdin ensimmäisen lukiovuoteni jälkeen Etelä-Afrikkaan.

Vietin ikimuistoisen vaihtarivuoteni pienessä kylässä Etelä-Afrikan pohjoisosassa, Modimollessa, Limpopon-nimisessä provinssissa. Tämä tarkoitti siis sitä, että opiskeluni lukiossa venyi neljään vuoteen. Vuosi ulkomailla oli upea mutta samalla rankka kokemus kulttuurishokkeineen.

Elämä vieraassa kulttuurissa ja suurien muutosten keskellä toi minulle uusia näkökulmia ja avarakatseisuutta, sekä samalla sain kypsyyttä opiskeluun. Tunne siitä, että selviää vieraassa maassa ilman omaa suomalaista tukiverkostoa, todisti minulle sen, että pystyn melkein mihin vain, mitä oikeasti haluan.

Sainkin vaihtarivuodesta lisää rohkeutta

ja itseluottamusta tarttua uusiin tilaisuuksiin, ja olenkin lukiovuosieni aikana ollut mukana monenlaisessa eri toiminnassa, niin koulussa kuin sen ulkopuolella. Hienoimpia lukioajan hetkiä olen päässyt kokemaan lukiollemme hyvinkin tutun Innokampuksen kilpailuissa, ja samaisesti yrityksestä minulle aukesi myöhemmin myös työpaikka. Tämän lisäksi olen lukioaikani valmentanut sekä opettanut aktiivisesti uintia noin kuusi kertaa viikossa, mikä on ollut antoisaa, vaikka oma vapaa-aikani olikin melko tiukoilla.

En olisi aluksi uskonut, kuinka paljon vaihto-oppilasvuoteni tulisi minuun vaikuttamaan. Sain sieltä todella läheisiä ystäviä, joiden kanssa olen edelleenkin päivittäin yhteyksissä. Välillä saatamme soitella monen tunnin mittaisia puheluita, vain kuullaksemme mitä toiselle kuuluu; sellaista se on, kun osa parhaista kavereista asuu maapallon toisella puolella.

Viime jouluna pakkasin laukut ja suuntasin takaisin toiseen kotimaahani näkemään host-perhettäni ja tärkeimpiä ystäviäni. Olin niin onnekas, kun pääsin taas halaamaan suloista pikkuväljeäni, joka ei edes tiennyt tulostani ennen kuin näki minut seisovan eteisessä. Odotan innolla seuraavaa jälleennäkemistä, vaikka siihen saattaa tulla aikaa välimatkan takia.

Lujat ja kestävät ystävyysuhteet olivat tärkeintä, mitä vaihtarivuosi toi minulle, mutta samalla opin paljon itsestäni ja ympäröivästä maailmasta. Vuoden aikana opin arvostamaan turvallisen tuntuista Suomea, toimivaa koulujärjestelmää ja erityisesti omaa lukiotani, jossa jokainen oppilas otetaan tasa-arvoisesti huomioon. En voikaan olla kuin kiitollinen siitä, mitä olen saanut kokea ja oppia näiden neljän lukiovuoteni aikana.

Ida Metsämäki

Urheilua lukion ehdoilla

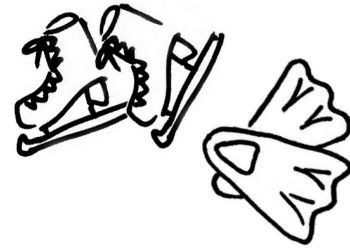
Urheilu on aina ollut tärkeä osa elämääni, joten lukion aikana siitä luopuminen ei ikinä ollut vaihtoehto. Olen harrastanut vuosien aikana monia lajeja, mutta rakkaimmat ovat ehdottomasti taitoluistelu ja kilpauinti. Luistelun aloitin jo kuusivuotiaana ja uinnin seitsemänvuotiaana, eikä kipinä kumpaankaan lajiin ole vielä kukaan hiipunut. Luistelua olen pitänyt ykköslajinani, kunnes abisyksynä jouduin sen valitettavasti jättämään usean loukkaantumisen takia. Uinnista en koskaan pystynyt luopumaan kokonaan, joten olen harrastellut sitä luistelun rinnalla, kun aika ei enää ole riittänyt molempiin. Luistelun jätettyäni palasin kuitenkin pitkästä aikaa uimaan tosissani.

Lukio-opiskelun ja tavoitteellisen urheilun yhdistäminen tarkoittaa hyvin vähäisiä yöunia. Kun iltpäivät viettää hallilla, läksyt jäävät helposti yömyöhään, unohtamatta aikaista herätystä aamutreeneihin... Illan viimeiset harjoitukset saattoivat loppua vasta puoli yhdeksän aikoihin, ja niiden jälkeen alkoi läksyjen teko. Aamulla harjoitukset alkoivat jo kuudelta tai seitsemältä, jolloin siis kuului olla jo hallilla. Aamuharkoista tulinkin suoraan

kouluun rukoillen, että pääsisin keskustan läpi "vihreällä aallolla", etten myöhästyisi aamutunnilta. Koulun jälkeen en suinkaan mennyt kotiin, vaan takaisin hallille vielä kaksiiin harjoituksiin. Kotona kävin siis vain tekemässä läksyt ja nukkumassa; syömisetkin hoidin autossa matkalla harjoituksiin.

Päivittäisen harjoittelun limittäminen koulun kanssa tekee toisaalta ihmisestä aikatauluttamisen mestarin. Jokainen viikko on suunniteltuna etukäteen lähes minuuttiaikatauluksi, jotta kaikki hommat tulee hoidettua enemmän tai vähemmän ajallaan. Itselleni kaikkein pahimpia olivat yllätystestit keskellä viikkoa, sillä ne sekoittivat aikataulun täysin. Puhumattaakaan niistä kirotuista Ville-tehtävistä, joiden palautusaika loppui keskellä päivää minun ollessa vielä hallilla...

Viikonloput ovat monille hyvä aika kirriä kurssitöissä ja lukemisessa, mutta itse vietin nekin hallilla ja kilpailuissa. Yksi ikimuistoisimmista hetkistä oli viime syksyn biologian ylppäreihin lukeminen. Kyllä siinä ympärillä istuvat ihmettelivät, kun kaivoin kirjat esille Espoonlahden

uimahallin kahviossa kilpailusuoritusten välissä... Ylppäreihin tuli myös kerrattua harjoitusten 15 sekunnin sarjatauoilla – niiden aikana ehti hyvin tenttaamaan nippelitietoa kavereilta.

Toisaalta harjoitukset auttavat rentoutumaan stressaavan kouluarjen keskellä. Kaikkensa antaminen ja aivojen narikkaan heittäminen harjoituksissa auttavat unohtamaan hetkeksi kaiken muun. Urheilusta saadut onnistumisen hetket olivat korvaamaton apu, kun koulu teki tiukkaa ja arvosanat ahdistivat. Koeviikot ja lukuloma ottivat minulla tiukoille, koska mieli olisi tehnyt lähteä liikkumaan, mutta oli ”pakko” istua kotona lukemassa. Toisaalta harjoituksiin palaaminen esimerkiksi lukuloman jälkeen tuntuu erityisen hyvältä. Pienen tauon jälkeen motivaatiota harjoitteluun riittää vaikka muille jakaa.

Linda Wallenius

Näinpä ollaan taas kesään päästy. Menipäs lukukausi hurjan nopeasti! Jottei kuitenkaan ihan kaikki heti unohtuisi, virkistäkäämme muistiamme: tässä valitut palat Halun kevätlukukaudelta.

KOONNUT ▶▶ TIIA AALTONEN JA MEERIMARIA KETOKULTA KUVAT ▶▶ KOULUN KUVAGALLERIA

4.1.

Koulu alkaa!

9.1. NUORISOVAALIT

7.12. HALUN KOVIN URHEILUSAAVUTUS

Halun pojat voittivat KLL:n Varsinais-Suomen koripallo-mestaruuden viime vuoden joulukuussa. He ottelivat Saloa, Someroa, Loimaata ja Uuttakaupunkia vastaan. **Iku Leino** kommentoi tulosta mielettömäksi. **Hyvä pojat!**

KANSAINVÄLINEN
TYÖVAIHTO > s. 26-27

14.2. TAPAHTUI VAIKKA MITÄ...

YSTÄVÄNPÄIVÄ

VIIMEINEN YO-KUUNTELU

Yo-kirjoitukset muuttuvat kokonaan sähköisiksi ja erilliset kuuntelukokeet jäävät historiaan. Halun vihonviimeiseen erilliseen yo-kuuntelukokeeseen, lyhyen venäjän kuunteluun, osallistui yksi kokeilas, **Elli Anttila**.

OPISKELIJAKUNNAN KOKOUS

Nuorisovaaleissa **Sauli Niinistö** sai murskavoiton, 65 äänestä hänelle meni 39. Lopuista äänistä **Pekka Haavisto** sai kahdeksan, **Nils Torvalds** seitsemän, **Paavo Väyrynen** neljä, **Laura Huhtasaari** kolme, **Matti Vanhanen** sekä **Tuula Haatainen** kaksi ja **Merja Kyllönen** yhden äänen.

Ystävänpäivänä tutorit jakoivat halisydämiä. Opiskelijat saivat ottaa osaa kilpailuun, jossa kysyttiin, millainen on hyvä ystävä. Parhaan vastauksen antoi **Emmi Kontto**, joka voitti kaksi leffalippua.

15.2. PENKKARIT > s. 14-17

16.2. WANHOJEN TANSSIT > s. 18-19

16.2. TYÖELÄMÄPÄIVÄ > s. 22

26.2. RETKI TEEHUONEELLE

27.2.-4.3. NEOS > s. 24-25

UE4-ryhmä "tyhjensi mielensä" lauttamatkalla Suomenlinnassa sijaitsevaan japanilaiseen teehuoneeseen, jossa meitä opasti teemestari **Jouni Elomaa**. Hyvin hauska ja mielenkiintoinen retki tarjosi meille kurkistuksen japanilaisen teetaiteen maailmaan, sen historiaan ja teen valmistamiseen liittyviin rituaaleihin. Seremonia piti sisällään mm. konttailua, japanilaisia sanoja, kumarruksia, polvien päällä istumista tatamilla ja tietysti normaalia hienompaa teetä!

8.3. NAISTENPÄIVÄ

Naistenpäivänä tutorit järjestivät visan miehille ja jakoivat suukkoja naisille. Visan voittivat **Eetu Saarinen** ja **Luukas Nurmi**. Halun ihanat miesopet tarjosivat opehuoneessa perinteiseen tapaan kakkukahvit.

12.3. KEVÄÄN YLIOPPILASKOITOKSET ALKOIVAT,
4. JAKSOSTA ALKAEN KOEVIIKOSTA TULI PÄÄTTÖVIKKO

Halun kevät 2018

13.-16.4. EUROPEAN YOUTH PARLIAMENT > s. 21

23-24.4. YMPÄRISTÖKEMIA RISTEILEE > s. 23

Saksalaiset opettajat **Maren** ja **Martin** tutustuivat kahden viikon ajan suomalaiseseen koulujärjestelmään. He pääsivät myös maistamaan Halun vappuhumua.

27.4. HYVINVOINTIPÄIVÄ

30.4. VAPPULENTTIS

Vappulentiksen voitti **17C**, parhaiten kannusti **17B** ja pukeutumiskisan voiton napasi **16B**. **Onnittelut!** Tauolla musiikillaan viihdytti **MU8**-ryhmä.

4.5. VÄFFELCAFÉ

Framtiden, passionen, våffeldagen!

Under den svenska kulturkursen arrangerade vi det traditionella väffelcaféet. Vi sålde många väfflor med grädde och sylt. Med pengarna gjorde vi en utflykt till Åbo och hade guidningar på museet "Ett Hem" och i Åbo slott. Vi åt också på en studentrestaurang och beställde mat på svenska.

9-13.5. GOTLANTI > s. 34

17.5. ILMAISUTAIDON RYHMÄ TEATTERISSA

Ilmaisutaidon ryhmä kävi kurkistamassa remontoidun Turun kaupunginteatterin kulissein ja vietti illan Keski-Maassa örkkien, haltioiden ja hobittien seurassa.

21.5. HELMI LIPIÄISEN JA KIIA SILVERIN MUSIIKKI-DIPLOMIKONSERTTI

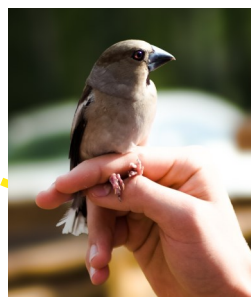
Niklas Heikola menestyi MAOLin matematiikka- ja fysiikkakilpailussa niin hyvin, että pääsi pookamaan palkinnon Turun yliopistolle alueelliseen palkintojenjakotilaisuuteen. **Onnea!**

BILSAN RETKET TOUKOKUUSSA

Laboratoriotyöskentely oppitunneilla muistuttaa useimmiten kokkikoulua (huonoa sellaista). Onneksi yliopiston väki järjesti BI5-kurssille mahdollisuuden tutustua käytännön työskentelyyn oikeiden välineiden ja menetelmien avulla.

BI2-kurssien opiskelijat pääsivät tutustumaan Ruissalon linnustoon käsikopelolla ja muutenkin. Hienossa säässä kelpasi kiertää verkkoja ja jännittää, tuleeko saalista. Kasvihuooneilla meitä viihdytti opas, jonka tietotaito kasvien lääkinällisistä ominaisuuksista oli huippua.

23-27.5. CERN > s. 34-35

2.6. YLIOPPILASJUHLAT

LOMILLE!

Penkkarien tekeminen on joka vuosi yhtä hulinaa, mutta aina ne saadaan kuitenkin ajallaan valmiiksi. Helpot-
taaksemme tulevien abien penkkarivalmisteluita kokosimme tähän hyväksi havaitsemamme ”Penkkari-
reseptin” sekä parhaita paloja päivästä Halulandiassa.

TEKSTI ▶▶ TERESA LINDGREN, AMINA BECHQITO, JENNA IIVONEN KUVAT ▶▶ KOULUN KUVAGALLERIA

Penkkarit-resepti

1 onnistumisen takaava annos

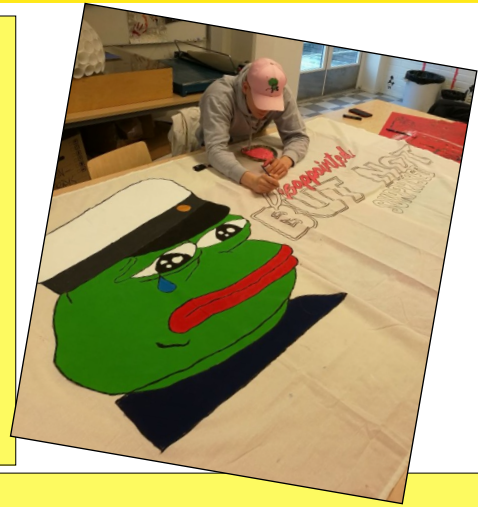
Ainekset:

- 1 Abiradio + äänitysvermeet
- 2 rekkaa + rekkakuskia
- 8 lakanaa (IKEA:sta)

Opediplomit

Roppakaupalla mielikuvitusta ja ripaus hysteriaa

Koristelutarvikkeita: tuhatmäärin teippiä, satoja metrejä elumukelmua ja rullatolkulla jätösäkkejä

Valmistusohje:

1. Aloittakaa valmistaminen diplomeista ja heti sen jälkeen siirtykää lakanoihin ja koristeluihin, sillä niihin uppoaa yllättävän paljon aikaa. Kannattaakin valmistautua tekemään diplomeita, koristeluja ja lakanoita hyppyttunneilla sekä koulun jälkeen.
2. Abi-radiota ei myöskään kannata unohtaa, vaan se täytyy aloittaa heti sen jälkeen, kun olette päättäneet, ketkä pääsääntöisesti huolehtivat lakanoista ja koristeluista. Myös rekkojen ja kuskien hankkiminen tulee aloittaa ajoissa.
3. Koulun koristeluun menee todennäköisesti koko päivä - varatkaa siis mukaanne hyvät eväät! Osallistukaa aktiivisesti koulun koristeluun (lue: sotkemi-
seen;), sillä jokaisen apu on tärkeää!

Vinkejä tuleville abeille

- Voitte järjestää jonkin teemapäivän (meillä TJ-75), jonka avulla voitte tienata rahaa penkkarikoristeluja varten.
- Jakakaa vastuu tasaisesti, ovathan penkkarit yhteinen juhla.
- Pitäkää opettajia ajan tasalla suunnitelmistanne ja varmistakaa, että kaikki tarvittavat materiaalit ovat käytettävissänne.
- Hyväksyttäkää diplomit opettajilla ja asettakaa aikaraja niiden valmistumiseen.
- Lakanoiden tekemiseen voitte hyödyntää dokumenttikameraa.
- Abien rekka-ajelulla kyydissä tulee kylmä – varaudu siis ajeluun lämpimillä vaatteilla ja hanskoilla!

Mistä on hyvät penkkarit tehty?

Mamma Mia!

Viileä helmikuinen tuuli ei menoa haitannut!

Hyvin nukutun yön jälkeen suuntasimme Viroom Abi Goes Tallinn -bileisiin!

Kauan odotettu ja jännittävä penkkaripäivä käynnistyi, kun abiturientit, opettajat sekä koulun muu henkilökunta kokoontuivat Kimaraan kahvittelemaan aamuvarhain. Ryhmänohjaajat sekä yksi meistä abeista muistelivat yhteistä taivaltamme puheissaan. Muistimme myös opettajia opediplomeilla.

KOONNUT ▶▶ AMINA BECHQITO KUVAT ▶▶ KOULUN KUVAGALLERIA

Penkkariaamun elämänohjeita

Riikka Niittonen, 15A:n ryhmänohjaaja

”Kolme vuotta on kulunut valtavan nopeasti. Tuntuu, että vastahan aloitimme. Matka on ollut kasvuprosessi molemmin puolin. Siihen on mahtunut paljon hyvää, iloa ja naurua. Teidän kanssa on ollut helppo matkustaa, kiitos siitä. – –

– – Valot pimeyksen reunoilla. Valot pimeyksen reunoilla ovat toisinaan himmeitä ja harvassa Teillä on sisällä valtameren kokoinen voima, jonka voitte oppaaksenne valjastaa. Olkaa rohkeita!

Kiitos tästä kolmesta vuodesta. Toivon teille sitä hyvää ja kaunista Apulannan sanoin nyt ja ennen kaikkea lukiotaipaleen jälkeen, mun murut!”

Sanna Pitkänen, 15B:n ryhmänohjaaja

” – – Jo ensimmäisessä ROTissa havaitsin ryhmässämme loppuun asti vallinneen eriytymisen tiedusteltuani Severin ja Liinan sukulaisuussuhdetta ja saatuani Severiltä innokkaan myönteisen vastauksen Liinan samalla kieltäessä asian tyystin. Aikaa myöten kävi selväksi, että ROTeissa olisi pitänyt olla teille tuotavana vähintään kaksi eri viestiä. Mietin pitkään, miten näitä ryhmiä kuvailisin: selvää oli, että toista ryhmää voisin kutsua nimellä ”tavoitteelliset”. Toiselle puoliskolle en meinannut keksiä nimeä, tämän syksyn ROTien perusteella he kuitenkin voisivat olla ”tavoittamattomat” ;-). Voitte itse valita, kumpaan ryhmään kuulutte tai vaihdatteko porukkaa tilanteen mukaan.”

Jouko Tanninen, 15C:n ryhmänohjaaja

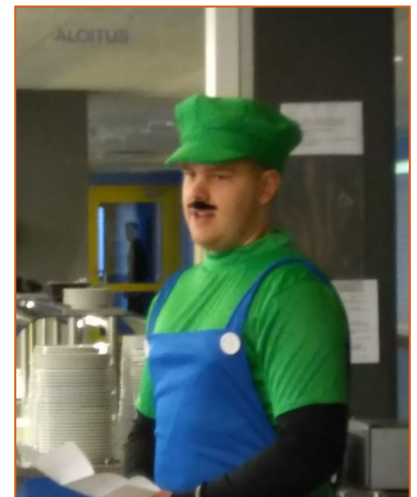
”Te olette tulleet siihen elämän vaiheeseen, että opiskelu, työ, vapaa-aika, perhe-elämä, harrastukset, parisuhde, sosiaalinen media (hyi olkoon) ja mitä niitä nyt onkaan, kaikkiin niihin ajan löytäminen ja niiden yhteen sovittaminen alkaa käydä aina vain hankalammaksi. Mikä silloin neuvoksi? Sitä minä en osaa opettaa eikä taulukkokirja kerro. Jokaisen teistä on löydettävä siihen oma ratkaisunsa. – – ”

Eetu Vesterinen 15C, abiturientti

”Hyvät opettajat, muu henkilökunta sekä abiturientit. Tänään on päivä, jota varsinkin me abit olemme odottaneet jo kauan. Kahden ja puolen vuoden aherrus on takana, ja tänään on meidän aika juhlia. Toki juhliminen jatkuu suurimmalla osalla vielä huomennakin Tallinnassa.

– – Kukaan tuskin muistaa ihan ensimmäistä koulupäivää, mutta lähes kaikki varmaan muistavat meidän Vuohensaari-päivän. Jo silloin huomasin, että meidän ikäluokastamme muotoutuu todella yhtenäinen ryhmä. – – Tämä yhteishenki on näkynyt muun muassa näissä penkkarijärjestelyissä. Jokainen meistä on kantanut kortensa kekoon, ja vaikka välillä onkin tuntunut, että tästä ei tule ikinä valmista, niin saimme kuitenkin jälleen yhteishengellä kaiken valmiiksi ajoissa.

Vaikka kirjoituksiin on enää kuukausi, tänään ja huomenna niitä ei tarvitse miettiä. Tänään juhlietaan meitä abeja, joten ottakaamme tästä päivästä kaikki ilo irti. Rakastata ruotsin opettajaamme **Helga Vuoriota** lainaten, mieluummin överit kun vajarit.”

Aaltonen Oskari	Asentaja	Lundström Reetta	Joulutietäjä
Aarnio Joonas	IVA	Markozov Toivo	Cha cha cha
Ahdeala Sanni	Trio	Maunu Maija	Trio
Ahlfors Kaius	Ananas	Meriläinen Juho	Jalkapalloilija
Anttila Elli	Tähkää	Metsämäki Ida	Wannabe ABI since 2016
Bechqito Amina	Gorgeous lips	Mäki Ville	Kitarapoika
Hakonen Iida	Reippain opiskelija	Nojonen Tapio	Neck Beard
Heimo Markus	Leffakriitikko	Oksa Tuomas	Nugettiboksi
Hynninen Alisa	Chic	Pakarinen Milja	Äänestäjä
Iivonen Jenna	Ilo pilleri	Parkko Jenni	Muumi
Jokela Justus	Eversti	Parviainen Elias	Hajalan prikaatti
Joro Venla	Turha julkkis	Penttilä Jenna	Kissakuvaaja
Joronen Jussi	Mtn Dew	Rauhala Arttu	Kovin autoilija
Juhantila Taru	Fashion lasit	Rekalova Alina	Tussitaiteilija
Karvinen Neea	Maailmanmatkaaja	Rosenqvist Alvar	Origami
Kavander Peter	Painija	Saari Mikael	Pirtein postimies
Ketokulta Meerimaria	Instagram-kuvatekstit	Saario Aarni	Työmies
Ketonummi Timo	Poissa	Saukkonen Leevi	Keinutaan
Kettunen Kalle	Kenkäfriikki	Scotto di Marco Samuele	Aristoteles
Kivirinta Erik	Laulava salikundi	Sjöholm Joonas	Audimies
Klén Ilari	Soothing voice	Somerikko Saara	Some rikko
Koskinen Liisa	Bilehile	Suojanen Elina	Jätskimonsteri
Laakso Aini	Pellavapä	Suominen Annalea	Aamupumppi
Laaksonen Jesse	Siili	Suutari Juho	Maailmanmatkaaja 2.0
Laine Liina	Supernainen	Söderström Joonas	75 kurssia
Laine Severi	Vedonlyöjä	Takala Antti	Lintsari
Laurila Annu	Koripalloilija	Takatalo Leevi	Hussemannekiini
Lehtinen Milja-Riina	Kumman kaa?	Tapio Janika	Valmentaja
Leino Elli	Vaeltaja	Turila Milka	Väripilkku
Leppäaho Veera	Lenkkeilijä	Valtonen Janet	Naantalin aurinko
Liman Laura	Race can	Vartiainen Niina	Hiljainen tähti
Lindberg Nea	Liikkuja	Vesterinen Eetu	Singstar
Lindgren Teresa	”Aamul tuli vähän kiire”	Vilmunen Jessika	Nettisarffaja
Lindroos Anni	Salilla kävijä	Wallenius Linda	Wii-mestari
Lindroos Katri	Muotiguru	Wendelin Patrik	Metronomi
Litsilä Sofia	Nizzansuzuki	Ääpäälä Anna	Trio

Helin Maria	Pedanet-master	Niittonen Riikka	Mun murut!
Hurd Emily	Very good, Très bien	Nojonen Sari	”Kyllä äiti tietää”
Hämälä Sari	Haven’t seen, haven’t heard	Nurmi Eero	”Aivan oikein”
Häyrinen Pekka	Isäfiguuri	Pitkänen Sanna	Leijonaemo
Jokinen Leena &	”Halussa siivous sujuu”	Rosenqvist Teija	Multitasker
Kuntu Ekaterina		Santala Marja	Kahoot-master
Järvenpää Anna	Rakastunut ballerina	Tanninen Jouko	Helikopteri
Järvenpää Jouko	IT-tuki	Tauriainen Marika	”Vielä ehtii!”
Lassila Satu-Marja	Sporttimimmi	Tinell Päivi	Supernainen
Lehmuskoski Laura	Tulokas	Tornberg Esa	Ohi aiheen
Leino Ari	Kuulutukset hallussa	Verhola Soile	Tietopankki
Leino Iku	Leijonakuningas	Vuorio Helga	Ylityöt

Vanhojen tanssit olivat täynnä hiuslakkaa, pitkiä helmoja ja vääriä askeleita. No ei, ihan hyvinhän ne menivät! Me vanhat vältyimme suurimmilta kriiseiltä, ja kaikille jäi hymy huulille. Nyt nostalgian huumassa jaamme teille oman ohjeemme täydelliseen päivään.

TEKSTI ►► ALINA SAARI JA HELMI LIPIÄINEN KUVAT ►► ANNA GRÖNROOS JA MIKKO PÄÄKKÖNEN

Emil, Aleksi ja Oskar kantamassa upeaa kahvituskakkuaamme

Päivän ohjelma

klo 6-7	Valmistelut alkavat, kampaajat yms.
klo 10	Osa wanhoista meni Halikko- ja Paukkulakotiin tanssimaan
n. klo 12 asti	Kiertelyä ja vanhojen opettajien moikkausta
klo 12.15-13	Kahvitus
klo 13.30	Päivätanssit
klo 15	Ruokailu Wiurilassa ja ryhmäkuva
klo 18.30	Iltatanssit

Wanhojen winkit

Vinkkilaatikko

- ♦ Ota jesari mukaan! (Jos et itse tarvitse, niin joku kuitenkin tarvitsee.)
- ♦ Yhteinen WhatsApp-ryhmä on ehdoton.
- ♦ Varmista, että kengillä pystyy oikeasti tanssimaan ja hyppimään.
- ♦ Varmista, ettei mekon helma ole liian pitkä.
- ♦ Harjoittele tanssia kotona jonkun perheenjäsenen kanssa.
- ♦ Vannehame kannattaa ottaa mukaan jo harjoituksiin.
- ♦ Aloita kaikki ajoissa!!!
- ♦ Ota päivästä kaikki irti, sillä se menee tosi nopeasti!
- ♦ Juo pillimehua kohtuudella.
- ♦ Mene jatkoille.

Wanhät kahvittelivat Halikon lukion opettajien ja yläkoulun ryhmänohjaajiensa kanssa.

Tanssien juontajina toimivat Aleksi Jalonen ja Matilda Luojus.

Upea ryhmäkuvaa otettiin Wiurilassa ennen ruokailua.

Tummansininen taisi olla vuoden mekkoväri? Suomi 100 oli ja meni, mutta tummansinisen lumo on ja pysyy.

Päivätanssien jälkeen pääsimme syömään loistokkaaseen Wiurilaan.

Hallitus ja tutorit

KOONNUT ►► MEERIMARIA KETOKULTA KUVAT ►► KOULUN KUVAGALLERIA

Lukiossamme toimivat tutorit sekä opiskelijakunnan hallitus, jotka molemmat tekevät kouluarjestamme mukavampaa: järjestävät tapahtumia ja tietovisoja (ihan hyvillä palkinnoillakin) sekä ajavat opiskelijoiden toiveita. Otetaanpas kronologinen katsaus, mitä tänä lukuvuonna hallituslaiset ja tutorit ovat saaneet aikaan.

Kevät (ja loppusyksy) uuden hallituksen silmin...

17.11. sähköturnaus

24.11. osallistuminen Suomen Lukiolaisten Liiton Lounais-Suomen piiriin piirikokoukseen Naantalissa lukiolla

21.12. puurojuhlan suunnittelu ja toteutus

9.1.2018 nuorisovaalit presidentistä (Niinistö voitti, kukas muukaan)

10.1. Instagramiin vihdoin elämää, seuraa @halikonlukio

4.2. pöytäjalkkispeli Rendez-Vous'hun lahjoituksena

14.2. yleiskokous, johon houkuteltiin suklaapatukoilla

30.4. perinteinen vappulentis ja sitä virkistämään musiikinkurssin musaesitykset!

stipendikokous (äänestys, kuka hallituksessa puurtanut ylioppilas saa stipendin)

ja

säännöllisesti hallituskokoukset ja avoimet foorumit

...ja kevät tutorien silmin

• ysien ainevaltakortti-infossa auttamassa

• Moision yläkoulussa kertomassa Halikon lukiosta

• Halikon lukion infossa kertomassa lukiostamme ysien huoltajille

• kansainvälisen naistenpäivän juhlinta

• ystävänpäivä

• apuna vanhojen päivän kahvitarjoilussa Kimarassa

• munaralli pääsiäisenä

• kakkosten huoltajille kertomassa abi-vuodesta

• kurssitarjottimen täyttämässä apuna

• stipendikokous (tutorit äänestävät, kenelle abi-tutorille annetaan stipendi tutortoiminnasta)

• Salon alueen lukioiden yhteinen tutorkoulutus

• abi-tutorit kertomassa kakkosille abivuodesta

• Halun mainosvideon suunnittelu

• aurinkolasikisa ja karkkivisa

• kirjakirppis

ja

säännöllisesti tutor-kokoukset, päivänavaukset, nörttijummat ja avoimen foorumiin osallistuminen

Vuoden 2018 hallitus (+ Myy)

Lukuvuoden 2017-2018 tutorit

EYP avaa ovia Eurooppaan

TEKSTI ▶▶ HELMI LIPIÄINEN KUVAT ▶▶ HELMI LIPIÄINEN JA ISTUNNON MEDIATIIMI

Mikä ihmeen EYP? Samaa mietin itsekin vielä noin puoli vuotta sitten. En olisi ikimailmassa uskonut, jos joku olisi sanonut minun matkustavan huhtikuussa Turkkiin EYP:n istuntoon. Nyt kolmen istunnon jälkeen minulla on paljon enemmän tietoa ja kokemusta. Viimeisin istunto, jossa olin, pidettiin Ankarassa 13.-16. huhtikuuta.

Viime syksynä istuin koulumme Forum-luokassa kuulemassa infotilaisuutta Euroopan nuorten parlamentista, eli EYP:stä. Salossa oltiin järjestämässä paikallista istuntoa ja meitä innostettiin osallistumaan. Minulla ei ollut mitään käsitystä koko järjestöstä saati sitten siitä, mitä istunnoissa tapahtuisi. Minut valtasi kuitenkin innostus ja kun en saanut ketään kaveria mukaan, päätin mennä yksin. Silloin olisi ainakin pakko tutustua uusiin ihmisiin! Yksi asia johti toiseen, ja pääsin jatkoon Suomen kansalliseen istuntoon, joka pidettiin Turussa vuoden alussa. Reilu kuukausi istunnon jälkeen sain viestin, jossa kerrottiin, että minut on valittu Turkin kansalliseen istuntoon Ankaraan huhtikuussa. Olin riemuissani, mutta samaan aikaan jännittyneet.

Matkustin Ankaraan yhdessä muiden Suomen delegaattien kanssa. Kaikki muut osallistujat olivat turkkilaisia lukuun ottamatta kansainvälistä virallista tiimiä, joka koostui muun muassa järjestäjistä, puheenjohtajista ja mediatiimistä. Istunnossa työskenneltiin komiteoissa, niin kuin Euroopan parlamentissa oikeastikin. Ensimmäisenä päivänä tutustuimme toisiimme ja teimme erilaisia leikkimielisiä harjoituksia. Toisena päivänä syvennyimme komiteoidemme aiheisiin. Itse olin CULT-komiteassa ja aiheenamme oli työvoiman vapaa liikkuvuus Euroopassa. Keskustelimme aiheestamme ja teimme taustatutkimusta. Listasimme keskeisimpiä ilmenneitä ongelmia. Seuraavana päivänä aloimme miettiä ratkaisuja ja se vaatikin hyviä neuvottelutaitoja ja yhteistyön sujumista. Yksi komitean säännöistämme oli ”Älä keskeytä” ja ihan aiheesta. Välillä keskustelu oli todella äänekästä ja keskeytimme toisiamme, koska kaikilla oli niin paljon mielipiteitä. Päivän päätteeksi viimeistelimme päätöslauselmamme ja valmistauduimme esittämään ratkaisumme yleiskokouksessa.

Minäkin käytin puheenvuoron väittelykierröksellä. Väittelyt kehkeytyivät välillä aika kiivaiksi.

Kilpailu yleiskokouksen viimeisistä puheenvuoroista oli kova, kaikilla oli tärkeää sanottavaa!

Oma komiteani CULT onnellisena ryhmäkuvassa, sillä päätöslauselmamme äänestettiin läpi.

Tutustuin tietysti myös turkkilaiseen ruokaan ja ehdoton suosikkini oli seesampäällysteinen simit-leipä.

Kaikki huipentui yleiskokoukseen. Jokainen komitea esitti vuorollaan omat kehitysideansa aiheensa ongelmiin. Pidettiin puheita ratkaisujen puolesta ja vastaan sekä väiteltiin. Lopuksi äänestettiin päätöslauselmien toimivuudesta.

Opin jälleen paljon uusia asioita Euroopasta ja EU:sta. Istunnoissa korostuu yhteistyö ja neuvottelutaidot, jotka ovat tosi tärkeitä elämässä. EYP on myös loistava tapa verkostoitua ja tutustua uusiin ihmisiin. Suosittelen rohkeasti kokeilemaan uusia asioita. Parhaassa tapauksessa voi löytää itselleen uuden harrastuksen, kuten minulle kävi!

EYP-tietopaketti

- Euroopan nuorten parlamentti (European Youth Parliament) on koulutuksellinen nuorisjärjestö
- EYP:n verkosto on suuri: mukana 40 Euroopan maata sekä Euroopan ulkopuolisia maita.
- EYP Finland on osa kansainvälistä EYP-verkostoa.
- Tavoitteena aktivoida nuoria ja lisätä tietoa Euroopasta ja EU:sta.
- EYP järjestää päätapahtuminaan istuntoja, jotka simuloivat Euroopan parlamentin toimintaa.

TEKSTI ▶▶ TIIA AALTONEN KUVAT ▶▶ ESSI ROUVALI

Lukiossamme järjestettiin vanhojen päivän aamuna perinteiseen tapaan ykkösten työelämäpäivä. Ykköset pääsivät toiveammattiensa työhaastatteluun ja saivat haastatteluista myös palautetta. Haastattelijat antoivat myös kaikille yhteisesti vinkkejä työhaastatteluun. Halulehti keräsi opiskelijoilta palautetta työelämäpäivästä kokonaisuutena.

Työnantajien vinkkejä haastatteluun

- Muista kysyä oma-aloitteinen kysymys.
- Älä vähättele itseäsi.
- Ota selvää alan ajankohtaisista asioista.
- Osoita kiinnostusta.
- Työhakemuksessa erivärinen paperi erottuu joukosta.
- Muista puhua myös palkasta.
- Käytä ääntä reippaasti, älä puhu lattiaan.
- Usko itseesi ja ole ylpeä siitä mitä teet.

Opiskelijoiden palautetta

8.

- Kivaa vaihtelua normaalipäiviin
- Hyvä mahdollisuus saada kokemusta ja palautetta työhaastattelutilanteesta
- Sai erittäin hyvää palautetta esimerkiksi siitä, miten parannella ansioluettelo
- Hieno kokemus!
- Liikaa turhaa odottelua
- Haastattelu ei ollut työhaastattelu vaan enemmänkin kysely mielipiteestäni Abitti-järjestelmään
- Ajankohta ei innostanut osaa tulemaan paikalle
- Ammattialan, jonka haastatteluun pääsee, voisi saada tietää aikaisemmin

Muusikko: Pekka

Laakso

Joillain saattaa olla oletus, että ainoa asia, mitä muusikolta vaaditaan, on musiikallisuus. **Pekka Laakson** mukaan tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Alalla vaaditaan myös sosiaalisuutta sekä erityisesti omaa persoonaa ja brändiä, jolla erotetaan joukosta. Tärkeää on myös aktiivisuus.

”Ei kukaan tule kotoa noutamaan. Pitää itse aktiivisesti hakea töitä”, Laakso korostaa.

Laakso on tarvinnut myös monia kouluaikaisia taitoja työelämässä. Hyvissä ajoin valmistautuminen, suunnitelmallisuus ja ryhmätaidot ovat Laakson mukaan tärkeitä. Koulussa opittu luottamus itseensä ja omiin taitoihinsa on ollut myöskin tarpeellista.

Ennen työhaastatteluja Laakso odotti hakijoilta paljon. Hän toivoi muun muassa näkevänsä todellista halua työtehtävään, motivoituneisuutta sekä reippautta.

Tekninen ala: Petri Virtanen

Tekninen ala oli tänä vuonna kaikkein suosituin; sen valitsi jopa 12 opiskelijaa, jotka piti lopulta jakaa kahteen ryhmään. Kaupungininsinööri **Petri Virtasen** mukaan alan suosio on kompaktin koulutuksen ja hyvän palkan ansiota. ”Töitäkin riittää”, Virtanen lisää.

Hänen mukaansa teknisellä alalla vaaditaan matemaattista lahjakkuutta sekä maalaisjärkeä. Pitää myös osata ajatella pitkälle.

Kouluaikaisista asioista Virtanen on tarvinnut työelämässä matematiikkaa ja fysiikkaa. Myös äidinkieli on ollut tärkeää. Lisäksi kielet ovat tulleet tarpeeseen.

”Englantia, saksaa, venäjää. Ruotsia ei niinkään tarvitse. Venäjä on ollut ainakin omalla urallani tärkeämpi”, Virtanen kertoo.

Virtanen haastatteli yksitellen kuutta tekniselle alalle hakevaa, ja haastatteluista oli jäänyt positiivinen fiilis. Hänen mukaansa haastateltavat olivat fiksuja ja hyvin valmistautuneita. Haastattelussa hakijat joutuivat kysymyksiin vastaamisen lisäksi muun muassa piirtämään kuution ja pisteen sen keskikohtaan.

TEKSTI ▶▶ TIIA AALTONEN

Työelämäpäivään valmistautuminen alkoi CV:n kirjoittamisesta, tai – niin kuin omalla kohdallani – vanhan CV:n päivämäärän muuttamisesta. Vaikka en joutunut tekemään ansioluetteloni eteen sen enempää töitä, sain palautettua sen vasta viimeisenä mahdollisena päivänä. En kuitenkaan ollut viimeinen! Muutamilla näet palautus myöhästyi jopa yli viikolla.

Hain lääkärin paikkaa ja ennen haastattelua jännitin hirveästi, vaikka kyseessä ei ollut ensimmäinen työhaastatteluni. En edes tiennyt, miten mennä sisään haastatteluluokkaan. Koputanko ja odotan vai koputanko ja kävelen sisään? Entä jos minut kutsutaan sisään eikä tarvitse koputtaa ollenkaan? Päädyin koputtamaan ja kävelemään sisään ja avasin oven juuri, kun haastattelija ojensi kättään kohti ovenkahvaa. Jes. Ei tainnut tulla ihan paras mahdollinen ensivaikutelma.

Haastattelijani oli onneksi ystävällinen, mikä lievensi jännitystäni paljon. Haastattelu meni mielestäni ihan hyvin, vaikka en

saanutkaan paikkaa. Onnistuin pysymään rauhallisena ja vastaamaan kysymyksiin luontevasti ja hyvin. Omassa haastattelussani kieli ei vaihtunut, eikä kysymyksissäkään ollut mitään erityistä. Pääsin helpolla, sillä muutamat olivat joutuneet puhumaan englantia tai tekemään ties minkälaisia tehtäviä. Itseni kylläkin yllätti se, että monet kysymykset koskivat ryhmässä toimimista. Olin odottanut enemmän kysymyksiä aiemmasta työkokemuksesta tai tehtävistä, joita saisin tehdä, jos saisin paikan.

Sain haastattelusta hyvää palautetta haastattelijaltani, mistä on varmasti hyötyä tulevaisuudessa. Opin paljon haastatteluun valmistautumisen tärkeydestä sekä haastattelutilanteesta ylipäätään. Sain myös lisää arvokasta tietoa lääkärin ammatista.

Päivä oli hyödyllinen ja kiva kokemus. On hienoa, että koulusamme järjestetään tällainen tilaisuus.

Kenttätö tutuksi

TEKSTI ▶▶ TIIA AALTONEN KUVAT ▶▶ NILTON NETO JA TIIA AALTONEN

Ympäristökemian teemaopinto-kurssi (TO1) alkoi kolmannen jakson alussa ja kokoontui joka keskiviikkoiltapäivä. Kurssilla tutustuttiin erilaisiin vesistöihin ja niiden tilaan tekemällä mittauksia ja päätelmiä. **Jouko Tanninen** opetti mittausten tekemistä ja mittaustulosten käyttöä, kun taas **Sanna Pitkäsen** vastuualueeseen kuului vesistöistä, niiden tilasta ja eroista kertominen.

Konsta Mäkelä mittaa Halikonjoen sähköjohtavuutta.

Kurssilla tutustuttiin tarkemmin kolmeen erilaiseen vesistöön: Halikonjokeen, Varvojärveen Perttelissä sekä Itämereen. Jokaisesta paikasta otettiin näytteitä, tehtiin mittauksia porukalla ja samalla opittiin kenttätöskentelyä. Vesistöistä mitattiin muun muassa pH, sameus, sähköjohtavuus ja happipitoisuus. Mittauksista tehtiin

päätelmiä järvien tilasta ja kurssin lopussa pidettiin ”seminaari”, jossa esiteltiin vesistöt sekä mittaustulokset ja niistä tehdyt päätelmät.

Kurssilla kävi myös vierailijoita kertomassa vesistöihin liittyvistä asioista. **Jarkko Leka** Valoniasta piti kiinnostavan esityksen vesistöihin liittyvästä lainsäädännöstä ja vesistöjen suojelusta. Perttelin järvien suojeluyhdistyksen puheenjohtaja **Sirkka-Liisa Jokinen** kertoi yhdistyksen toiminnasta sekä Varvojärven tilasta ja suojelusta.

Kurssiin kuului myös SciCruise-tiederisteily. Tapahtuma järjestettiin ruotsinlaivalla. Se koostui useista työpajoista, joissa pääsi kiertämään vapaasti ja keskustelemaan ja oppimaan lukuisista asioista antibiootiresistenssistä virtuaalitodellisuuteen ja kasvojentunnistukseen. Tapahtumassa oli myös paljon luentoja, muun muassa kvanttietokoneista sekä yliopistojen ja koulujen välisestä yhteistyöstä.

Kurssilaiset nauttimassa lounasta Viking Gracella SciCruise-tapahtumassa.

Helmikuun lopussa Halusta matkalle kohti Saksassa, Herzogenrathissa, pidettävää NEOS-työpajaa lähtivät Essi Rouvali, Olivia Hukkanen, Tiuku Luukka, Mette Hopiavuori sekä tukena ja turvana toimiva, hieman kokeneempi matkustaja, Helga Vuorio. NEOS-työpajassa päästiin miettimään, millainen hyvä eurooppalainen talo olisi, miten sen voisi toteuttaa ja miten talossa toimittaisiin.

TEKSTI ►► ESSI ROUVALI KUVAT ►► ESSI ROUVALI JA HELGA VUORIO

27.2.2018

Lähtöpäivänä odotukset olivat korkealla. Matkaa varten oli valmistauduttu viimeisten muutamien kuukausien ajan tekemällä lähinnä pohdintatehtäviä siitä, millainen eurooppalaisen talon tulisi olla, jotta tuntisimme itsemme kotoisiksi.

Päätin osallistua, sillä tahdoin tavata ihmisiä muista maista, ja projektiin sanottiin tulevan oppilaita Suomen ja Saksan lisäksi myös Puolasta ja Venäjältä. Ennen osallistumista oletin osallistujia tulevan useista eri maista, joten olin vähän pettynyt saadessani tietää, että projektiin oli osallistumassa kouluja vain neljästä eri maasta.

Matkalla kohti lentokenttää alkoi jännittää jo hieman enemmän. Millaista Saksassa olisi? Millaisia muut olisivat? Miten lento menee? Tällaiset asiat pyörivät päässäni jatkuvasti, sillä en oikein tiennyt mitä odottaa. Onnekseni matkaseura oli hyvää, ja huomasimme, että jännitimme osittain samoja asioita.

Pitkältä tuntuvan lennon ja junamatkan jälkeen saavuimme yöpymispaikkaamme ja pääsimme huoneisiimme. Huone ei kuitenkaan ollut ihan sitä, mitä odotimme. Suurimpana ongelmana taisivat olla pistorasiat – tai siis niiden puute. Neljän hengen huoneessa oli vain kaksi pistorasiaa, mikä teki kännykän lataamisesta haasteellista. Voimme kuitenkin kiittää nettiyhteyden puutetta siitä, ettemme käyttäneet kännyköitä niin paljon.

28.2.2018

Hieman huonosti nukutun yön jälkeen oli kuitenkin aikainen herätys aamupalalle. Väsyneenä lähdimme kohti koulua, jossa tapaisimme loput ryhmästä.

Koulupäivä kului yllättävän nopeasti, vaikkei todellisuus kohdannutkaan odotuksiamme. Projektiryhmä oli odotettua pienempi ja koostui pääosin saksalaisista, joiden lisäksi oli kaksi puolalaista ja me suomalaiset.

Ensimmäinen päivä otti koville, sillä jouduimme puhumaan englantia jatkuvasti, emmekä olleet tottuneet siihen. Tämän lisäksi suuri osa muusta ryhmästä, varsinkin opettajat, puhuivat keskenään saksaa, joten emme olleet aina ajan tasalla siitä, mitä oli tapahtumassa.

Pitkän päivän jälkeen pääsimme takaisin majoituspaikkaamme ja olimme kaikki väsyneitä, vaikka kello olikin vasta yhdeksän paikkeilla.

1.3.2018

Kolmas päivä meni suurin piirtein samoin kuin edeltävä, mutta tuntui mukavammalta, sillä olimme päässeet jo vähän tutustumaan muihin ryhmäläisiin pienemmissä ryhmissä.

Ongelmana kuitenkin oli vielä se, että hyvin useasti muut puhuivat saksaa keskenään, jolloin meidät neljä jätettiin tavallaan ryhmän ulkopuolelle. Puhuimme näissä tilanteissa suomea keskenämme, mutta sitäkin käskettiin vähentämään, sillä muut eivät tietenkään ymmärtäneet kyseistä kieltä.

Koulussa kohokohtina olivat yleisesti ruokailut, sillä ruoka koulussa oli todella hyvää. Koululaiset kuitenkin joutuvat maksamaan siitä, toisin kuin me Suomessa, jossa kouluruoka on meille ilmaista, mutta laadussa ja maussa kyllä huomasi erot.

Koulun jälkeen menimme koko NEOS-ryhmän kanssa laserhippaan, joka oli oikeastaan todella kiva kokemus, ainakin itselleni, sillä en ollut koskaan käynyt laserhipassa ennen. Saimme siis aikaa tutustua toisiimme koulun ulkopuolella. Ymmärrettävästi olimme väsyneitä, kun pääsimme takaisin huoneeseemme, ja seuraavana päivänä olisi taas odotettua aikaisempi herätys.

2.3.2018

Neljättä päivää varten olimme valmistautuneet koko lyhyen projektimme ajan. Tänään esittäisimme esitelmän siitä, mitä olimme tehneet, kaiken ensimmäisestä päivästä lähtien. Nyt alkoi tuntua siltä, että aika oli loppumassa kesken. Ensimmäisen päivän jälkeen tunnelma oli muuttunut täysin, eikä olisikaan välttämättä halunnut lähteä vielä takaisin Suomeen.

Jännitystä lisääväksi tekijäksi tuli se, että esitystämme tulisi kuuntelemaan saksalainen Euroopan unionin parlamentaarikko. Tämä tarkoitti siis sitä, että piti valmistautua vastaamaan kysymyksiin, joita hän saattaisi meille esittää.

Muutaman harjoituskerran jälkeen ryhmämme esitys oli hiottu niin hyväksi kuin sen vain pystyi saamaan. Ennen meidän esitystä oli kuitenkin toisen projektiryhmän esitelmä. He olivat tehneet esitelmää terveisistä elämäntavoista. Tämän jälkeen olikin meidän vuoro.

Esityksen jälkeen saimme tietää, että se meni todella hyvin, mikä oli helpotus. Jännitys alkoi laskea esityksemme jälkeen, ja aloimme lopettelemaan viimeistä koulupäiväämme pienillä välipaloilla, jotka toinen ryhmä oli osana projektiaan tehnyt.

Päivän kunniaksi kävimme vielä syömässä oman sekä toisen ryhmän kanssa kaupungilla. Tämän päivän jälkeen emme siis näkisi toisiamme, vaan pystyisimme keskustelemaan vain somen välityksellä.

3.3.2018

Astetta huonomman yöunen jälkeen olikin aika suunnata kohti lentokenttää ja sieltä Suomeen. Vaikka matka oli jo tehty Suomesta tänne, oli se silti omalla tavallaan jännittävää mennä paluulennolle. Tosin suurimmaksi osaksi olimme väsyneitä matkasta.

Lento takaisin oli ohi nopeammin kuin menolento, ehkä sen takia, ettei ollut enää niin paljon jännitettävää. Olimme kaikki pääosin tyytyväisiä kokemukseen, vaikka muutamia huonoja kohtiakin oli havaittavissa, kuten ongelmat majoituspaikassamme pistorasoiden, nettiyhteyden sekä oman vessan suhteen.

Saimme uusia tuttavuuksia ja kavereita, joiden kanssa ainakin itse olen silloin tällöin keskustellut. Kokemus kokonaisuudessaan on erittäin positiivinen, ja voisin ajatella meneväni uudestaan, jos tilaisuus tulisi.

Kotiin pääsy oli kuitenkin pitkään odotettu: siellä odotti oma sänky sekä suuri pino koulutehtäviä, joiden piti olla tehtynä jo muutama päivän kuluessa, joten tehtävää oli siis vielä paljon.

NEOS tulee sanoista "Network of Europe Oriented Schools". Halikon lukio on ollut mukana NEOS-kouluverkostossa jo sen perustamisesta alkaen (v. 1999).

Saksalaiset Luke Deppe ja Otis Brink olivat mukana lukiomme ja Europaschule Kölnin välisessä työvaihdossa. Työharjoittelun lisäksi he tutustuivat kouluamme kahden päivän ajan. Miksi Luke ja Otis halusivat tulla Suomeen, ja millainen kokemus työvaihto oli?

TEKSTI ►► HELMI LIPIÄINEN KUVAT ►► NOORA HUTTUNEN JA SARI NOJONEN

What was the reason you wanted to go to an exchange in Finland?

Otis: Because it's Finland! I think it's quite cool to take that opportunity and go to another country.

Luke: Yes, I think going to another country was the main reason for me.

How has it been? Where do you work and what do you do there?

Otis: At the first week when we came here, Luke worked at the Design Hill Café and I at the kindergarten for a week. After the week we switched and he worked at the kindergarten and I at the café.

Luke: I would say the kindergarten was quite boring because the kids didn't speak English at all. So we sat there six hours a day doing nothing. But the café was better.

Otis: Yeah, the café was quite nice.

Have you visited Finland before?

No.

Otis työharjoittelussa Design Hill Cafessa.

What did you know about Finland before?

Otis: I knew that here is a lot of snow and that here are some reindeers. And I knew that Helsinki is the capital city.

Luke: I knew that it's very cold here and we both thought that you have some polar lights, but it turned out there's no here in Salo.

Have you noticed some differences between Finland and Germany?

Otis: Yes, the school system.

Luke: Yes.

Otis: The students here are very motivated. For example, Antti does a lot of things after school and for school. That's pretty impressive. But the school system is also very good.

Luke: It doesn't seem to me that the students are so motivated. It's seems like they are lazy. Because in our school it's harder...

Otis: Yeah, I think it's because we have no laptops in our school, we have like papers and pens and all that stuff... Our school is very... I don't want to say that... messy and it's not good looking. It's a very old school comparing to this.

Have you noticed some culture differences?

Luke: I guess Germans and Finns aren't that much different. I haven't noticed any extremely different.

Otis: And we have been here only two weeks.

What has been the best thing here so far?

Otis: For me the best experience was ice skating on the frozen lake. And when we visited the forest of Antti's dad and family.

Luke: And all the funny stuff that happened.

Otis: Yes.

Have you already tasted salmiakki (salty liquorise) and did you like it?

Luke: No, I didn't like it.

Otis: I tasted that. I like liquorise but salmiakki is so salty... I mean it's okay but it's not my favourite.

Salon Designin omistaja Hely Sainio-Lehtovirta ja Luke.

Vastavuoroisesti halulaisilla on mahdollisuus lähteä Saksaan työvaihtoon maistamaan kahdeksi viikoksi saksalaista kulttuuria ja tutustumaan työelämään. Ykkösistä Aarno Leino ja Antti Susi tarttuivat rohkeasti tilaisuuteen. He lähettivät matkaterveisensä Halulehden lukijoille.

TEKSTIT JA KUVAT ►► AARNO LEINO JA ANTTI SUSI

Hei!

Terveiset täältä saksalaisesta suurkaupungista, Kölnistä. Kun saavuimme tänne, oli meillä vastassa upea 28 asteen hellekeili, josta nautimme täysillä. Ensimmäinen ilta kului isäntäperheeseen tutustussa hyvän paikallisen lihatarjoilun kera.

Toisena päivänä menimme tutustumaan kuuluisaan Kölnin tuomiokirkkoon. Kävelimme satoja metrejä tiheitä rappusia päästäksemme kirkon korkeimpaan torniin. Kipuaminen oli raskasta mutta ei turhaa: koko vihreä Köln avautui eteemme. Illalla grillasimme paikallisten nuorten kanssa isossa puistossa, joka oli täynnä väkeä nauttimassa auringosta. Sunnuntaina isäntäperheeni tarjosi yhteisen huvipuistoreissun.

Maanantaina alkoivat työt. Työskentelen paikallisessa päiväkodissa, jossa saan väsymättömästi pelata pihapotkupalloa ja osallistua lasten touhuihin. Arkipäivinä olen tutustunut yhä enemmän kaupunkiin. Museossa ja lenkilläkin tuli käytyä. Olen päässyt mukaan mielenkiintoisiin aktiviteetteihin pelaamaan lasersotaa ja ajamaan carting-autoilla.

Vielä on muutama päivä jäljellä ja suunnitteilla on nauttia suuren kaupungin meinigistä ja syödä hyvin. Saksalaisessa ympäristössä on helppo viihtyä, onhan kulttuuri lähellä omaamme. Päällimmäiseksi asiaksi nostan kuitenkin herkullisen lihan: bratwurstin.

Aarno

Terveisiä Saksasta!

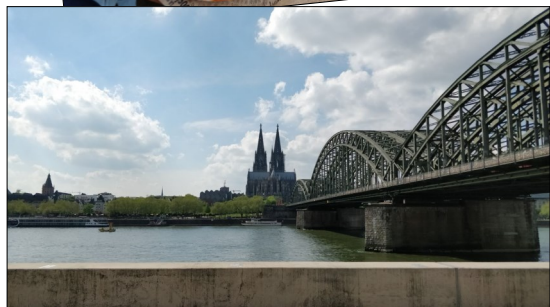
Olen ollut täällä Kölnissä nyt yli viikon ja haluaisin kertoa vähän kokemuksiani täältä. Kaupunki on todella kaunis, ja ihmiset ovat täällä todella ystävällisiä, riippumatta siitä, oletko ulkomailta vai Saksasta. Isäntäperheeseen kuuluu isä **Oliver**, äiti **Lulu** sekä isovelji **Otis** ja pikkuveli **Quentin**. Lisäksi ensimmäisen viikon ajan meillä asui myös poika nimeltä Simon, joka oli samaisessa projektissa vierailulla Kiinasta.

Olen töissä peruskoulussa avustamassa ekaluokkalaista oppimisessa. Vauhtia on riittänyt, ja minustakin on tullut julkkis koko koulun silmissä näinkin lyhyessä ajassa. Joka päivä syömään mennessä on tullut kauhea riita lapsien kesken siitä, kuka saa kävellä minun parinani ruokalaan.

Ensimmäisenä viikonloppuna menimme grillaamaan suureen puistoon, jossa oli paljon muutakin nuorisoa grillaamassa. Kyseessä oli ilmeisesti jokin juhla. Sain siellä tutustuttua uusiin ihmisiin ja koettua hauskoja hetkiä. Kävimme ensimmäisenä viikonloppuna myös Augustusburgin linnassa.

Kaikki täällä Saksassa on niin erilaista kuin kotona Salossa, sillä aamuisin ei mahdu jalkakäytävällekään kävelemään, sillä ihmisillä ei ole tilaa parkkeerata autojaan mihinkään muualle kuin jalkakäytävälle.

Antti

Uskonnot ja media -kurssin antia: Islam turkkilaisnuoren silmin

TEKSTI ▶▶ HELMI LIPIÄINEN

Olin huhtikuussa Ankarassa EYP Turkin kansallisessa istunnossa. Turkki oli mielenkiintoinen maa vieraila, ja olinkin pohtinut etukäteen, miten maan valtauskonto, islam, näkyy siellä. Huomasin, että turkkilaiset nuoret ovat aika maallistuneita, kuten suomalaisetkin. He eivät esimerkiksi rukoilleet päivittäin tai käyttäneet hijabia. Kiinnostuin tästä huomiosta, koska olin pitänyt Turkkiä kuitenkin aika uskonnollisena maana, tai ainakin uskonnollisempaa kuin Suomi. Halusin selvittää asiaa lisää. Haastattelin turkkilaista opiskelijaa nimeltä Kemal Kizal, johon tutustuin Turkin-vierailullani.

What is your religious status?

Still questioning. I'm more a deist. I do believe that there is a creator.

You said that you grew up as a Muslim, right?

Yes. Even though I grew up as a Muslim my family wasn't so religious, and they didn't force it on me. They just explained it and left the choice to believe it on me. But not every kid gets to have that choice. In a lot of Turkish families, kids don't have the choice to choose because they are not introduced to other options. And they are threatened by after life or some religious beliefs to make them better Muslims.

What does Islam mean to you? Does it have some role in your life?

Islam has a big role in my life even though I'm not a Muslim because most of the people around me are. I have to respect them, for example wait for their fast to finish before having a dinner. Or avoid drinking and eating around them during fasting times.

And Islam has a role in my language too. Even though I don't mean it, I use a lot of religious words. Because I hear it too much it's a part of my language. Like instead of saying "I hope I don't fail" I say "Inşallah I don't fail". Inşallah is like a little prayer.

How do you see Islam as a religion?

When it's studied and practiced with a bit of logic and questioning it's a very good way of life. And it is humble: you help each other, you learn to empathize and you learn not to waste.

Do you participate in some religious events for example Ramadan?

Haastattelu toi mielenkiintoisia asioita esille. Kiinnostava oli Kemal'n kertomus siitä, kuinka uskontoa opetetaan Turkissa lapsille ja nuorille. Itse olen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että uskontoa ei saa käyttää väärin esimerkiksi pelotteluun tai vallan välineenä. Havaintoni nuorten uskonnottomuudesta piti ainakin Kemal'n mukaan paikkansa. Nuoret tekevät tulevaisuuden ja ovat varmasti viemässä Turkkiä uuteen, liberaalimpaan, suuntaan. On myös täysin ok katsella maailmaa ja tutustua erilaisiin näkemyksiin, ennen kuin valitsee omansa, kuten Kemal tekee. Näinhän sen pitäisikin mennä, eikö?

I do participate in religious events a lot because my family and majority of Turkey are Muslims. It's almost impossible to avoid.

How do you see it, are there many young people who aren't so religious like you?

Yeah, a lot. Like a lot a lot. In couple of years Turkey wouldn't be this religious. They are Muslims but they don't live like Muslims. They

don't do their prayers regularly like they should. They just say they are Muslims.

Do you know why so many young people aren't religious? Is there some reason for it?

Islam is a very time consuming and hard religion to practise. Young people study so they don't have time to practise it properly.

Do you know if they still believe in Allah even though they don't practise Islam?

Most of them. It's because they grew up fearing Allah. Their parents have threatened them with after life and Allah's punishments.

During the interview, something funny happened:

My mom walked in while we were talking and wanted me to write a wish, it's a ritual in Islam. That's funny because as we were talking about Islam. You write a wish on a piece of paper and you bury it besides a rose. It's a beautiful ritual but I don't believe in it of course. But I did it anyways to make my mom happy. I would like to believe it though.

Do many women use hijab in Turkey?

I think there are more women who don't wear hijabs.

Teksti on lyhennetty Helmin UE6-kurssilla tekemästä haastattelusta.

TEKSTI ►► ALINA SAARI

Buddhalaisuus on uskontona hyvin erilainen kuin monet muut maailmanuskonnot, sillä siinä ei sitouduta tiettyihin oppeihin ja pyrkimyksenä on saavuttaa ns. "korkeampi tietoisuuden tila" eli valaistuminen. Jokainen voi kokeilla itselleen sopivia menetelmiä uskonnon harjoittamisessa, ja usein häiritsevästä tunteista pyritään pääsemään eroon meditaation avulla. Buddhalaisuutta esiintyy eniten Aasian maissa, mutta uskonnonharjoittajien ja uskonnosta kiinnostuneiden määrä on noussut viime vuosikymmeninä myös länsimaissa.

Buddhalaisuuden erottuminen muista valtauskunnoista ja buddhalaisuuteen liitetyt *mielen tyyneys ja myötätunto kaikkia eläviä olentoja kohtaan* saivat minut erityisesti kiinnostumaan tästä uskonnosta. Suoritusyhteiskunta ja sen luomat paineet eivät useinkaan tue mielen tyyneyttä tai pysähtymistä, ja sen vuoksi halusin erityisesti tutkia länsimaalaisen buddhalaisuuden harjoittajan näkemyksiä sekä uskonnon näkymistä hänen arjessaan. Otin yhteyttä Helsingin Timanttipolku-buddhalaiseen keskukseen ja sain haastateltavakseni helsinkiläisen Raija Cserin, joka on harjoittanut buddhalaisuutta 20 vuotta. Hän on asiantuntijatehtävissä työskentelevä äiti ja yksi Helsingin Timanttipolkukeskuksen perustajajäseniä.

Kuka olet?

Olen Raija, helsinkiläinen buddhalaisuutta 20 vuotta harjoittanut nainen ja Helsingin Timanttipolkukeskuksen perustajajäseniä. Koska olemme maallikkolinja, elämme normaalia elämää eli käymme töissä, opiskelemme ja elämme perhe-elämää.

Mitä timanttipolku-buddhalaisuus on?

Nimi "Timanttipolku" on käännös sanskritin sanasta vajrayana. Vajrayanaa pidetään suorimpina Buddha-opetusten kolmesta tasosta. Se on osa Tiibetin buddhalaisuuden "vanhojen koulukuntien" säilyttämää perintöä, ja sitä on löydettävissä myös maailman muista osista.

Miten itse tutustuit buddhalaisuuteen?

Tutustuin buddhalaisuuteen etsiessäni vastausta kysymykseen elämän syvimmästä tarkoituksesta ja kärsimyksen syistä. En voinut ymmärtää, miksi synnymme, jos kerran kaikki loppuu kuitenkin. Ajatus kuolemasta tuntui kauhealta. Muutenkin se, miksi toisilla on kaikkea ja toisilla ei yhtään mitään, vaati jotakin selvitystä. Olen hyvin perehtynyt kristinuskoon ja opiskellut yliopistossa sivuaineena teoreettista filosofiaa, mutta ne eivät antaneet minulle sen enempää loogisia kuin riittäviä selityksiä. Etsin Suomessa silloin juuri (1998) aloittaneen timanttipolku-buddhalaisen ryhmän ja aloin meditoida heidän kanssaan. Nyt toimintamme on laajentunut siihen, että meillä on Helsingissä, Tampereella ja Turussa sekä Lahdessa ja Porissa keskuskeskukset ja muissa kaupungeissa pienempiä ryhmiä.

Millainen yhteys meditaatiolla on buddhalaisuuteen?

Monia uskontoja yhdistää usko johonkin ulkoiseen korkeampaan voimaan. Buddhalaisuudessa ei ole sellaista ulkoista asiaa, vaan ajatus siitä, että me kaikki voimme saavuttaa saman, minkä Buddha aikoinaan valaistuessaan. Buddha oli alun perin prinssi, joka lähti etsimään elämän tarkoitusta ja löysi sen valaistumalla. Hänestä tuli Buddha, "Valaistunut". Buddha ei siis ole jumala.

Olemme kaikki perusolemukseltamme samanlaisia, mutta koska elämme häiritsevien tunteiden vallassa, keräämme negatiivista karmaa, joka tuottaa uusia häiritseviä tunteita ja näin menemme eteenpäin elämästä toiseen. Meditaatio puolestaan auttaa meitä vapautumaan negatiivisista tunteista ja täten kehittymään ja saavuttamaan jossain vaiheessa valaistuminen ja sen, että pääsemme pois elämän ja kärsimyksen pyörästä, samsarasta. Kun meditoimme, yritämme samaistua buddhien valaistuneisiin ominaisuuksiin, jotta ne ominaisuudet vahvistuisivat meissä.

Millaisia arvoja buddhalaisuus ajaa?

Poistamalla häiritseviä tunteita ja meditoimalla buddhalainen pyrkii saavuttamaan jossain vaiheessa elämien kiertokulkua valaistumisen kaikkien olentojen hyväksi. Meditoimalla kehitämme myötätuntoa kaikkia olentoja kohtaan. Pyrimme välttämään kaikenlaista toisten vahingoittamista, oli se sitten kehon, puheen tai ajatusten kautta. Pyrimme välttämään vihaa, koska viha on häiritsevästä tunteista vahingollisin. Emme tietenkään saa tappaa yms. Tästä syystä monet buddhalaiset ovat kasvissyöjiä, vaikka Buddha itse ei ollut eikä opetuksissa suoraan kehoiteta olemaan.

Mitä uskontosi sinulle merkitsee?

En kutsu buddhalaisuutta uskonnoksi, vaan se on enemmänkin joukko menetelmiä oman mielen tunnistamiseksi. Olen iloinen ja kiitollinen, että löysin buddhalaisuuden, koska en olisi ehkä koskaan ollut onnellinen ilman sitä. Minua vaivasi niin paljon moni asia: esimerkiksi kuolema, kärsimys, epäoikeudenmukaisuus.

Miten uskonnon harjoittaminen näkyy arjessasi?

Meillä on tietyt samat meditaatioharjoitukset, joita on hyvä tehdä säännöllisesti aina silloin, kun pystyy. Kun harjoittaa meditaatiota tietyn ajan, alkaa myös ajatella "buddhalaisittain", mikä voisi tarkoittaa jotain sellaista, että suhtautuu muihin myötätuntoisesti, elää tietoisesti eikä pidä itseään kaiken keskipisteenä.

Ymmärrämme myös sen, että tämä nykyinen elämämme on ohimenevä vaihe, joten pyrimme olemaan takertumatta kaikkeen sellaiseen, mikä kuitenkin katoaa eikä tuo pysyvää onnea (esim. liiallinen materia). Toisaalta osaamme myös nauttia elämästä, koska ymmärrämme, miten harvinaislaatuissa tilanteissa olemme, kun meillä on kaikkea ihanaa ympärillämme. Ymmärrämme myös sen, että kaikki mitä meille tapahtuu (myös ajatuksemme ja tunteemme) ovat aikaisempien tekojemme seurausta. Karma tarkoittaa syytä ja seurausta. Kaikki sanoilla, teoilla ja ajatuksilla mieleen istutetut vaikutelmat kypsyvät

seurauksiksi tulevissa elämissä, joten mikään ei ole sattumaa emmekä voi syyttää ketään muita.

Arjesta vielä sen verran, että käyn myös säännöllisesti omassa keskuksessamme, jossa järjestetään muutamana iltana viikossa yhteismeditaatiot. Meille tulee myös buddhalaisia opettajia ja järjestämme kursseja.

Mihin uskot?

Siihen, että jokaisella tuntevalla olennolla on buddhaluonto. Me kaikki voimme valaistua, koska meillä on sama potentiaali. Buddhalaisuudessa esitellään menetelmät tuon buddhaluonnon löytämiseksi.

Teksti on lyhennetty Alinan UE6-kursilla tekemästä haastattelusta.

Koulussamme lyhyessä ajassa kuuluisuuteen noussut Myy on kirjoittanut tarinansa ajasta ennen oman ajanlaskunsa alkua tähän hetkeen asti. Halun kevättä sekä erityisesti biologian, maantieteen ja terveystieteen kursseja elävöittänyt Myy haluaa tuoda omat mielipiteensä ja näkemyksensä esille.

KOONNUT ►► ESSI ROUVALI TEKSTI ►► MYYN SIHTEERI, SANNA PITKÄNEN KUVAT ►► SANTERI ILTANEN

Ajatus minusta syntyi jo vuosia sitten, mutta kuten omistajilleni tyypillistä, ajatuksen kypsytys otti aikansa... Tiedä sitten, mitä tapahtui keväällä 2017, kun he lopulta aktivoituivat ja ryhtyivät tosissaan selailemaan www.hankikoira.fi-sivustoa. Ei liian suuri eikä liian pieni. Ei totista harrastusta muttei mikään sohvaperuna, mukaan mökille ja maastoon kelpaava sekä kerrostaloon sopiva. Ei liian työläs turkki, muttei puettava nukkekaan.

Vaativuksia oli monia, kuten myös vaihtoehtojakin! Kasvattajani oli heille entuudestaan tuttu, ja siksi he ehkä osasivatkin lähteä pohtimaan hieman harvinaista rotuani, glen of imaalinterrieriä, joka yks kaks tuntuikin täyttävän monta toivetta. Siitä se sitten lähti... Ihan ensiksi omistajani päättivät nimeni, Myy – kai se jollain tapaa kuvasi koiraa, jonka he halusivat. Monestakin näkökulmasta.

Ei saapumiseni mitenkään itsestään selvää ollut, kontakteista huolimatta. Ennen kuin minua ja sisarusiani oli laitettu edes alulle, oli jonossa jo seitsemän innokasta ottajaa! Niin, alulle laittamisestani puheen ollen, olen keinohedelmöityksen tulos ja isäpappani asustaa rapakon toisella puolen, Yhdysvalloissa. Lahdessa, tarkemmin Nastolassa, kuitenkin synnyin ihan supisuomalaiselle äidille. Kenties näistä syistä minusta tuli tällainen valio...

Viikot kuluivat, tieto onnistuneesta hedelmöitymisestä ja ultrassa nähdystä viidestä sikiöstä saavutti omistajani 11.10.2017. Jännitys siis jatkui aina syntymääni 12.11.2017 saakka: viisi meitä tuli, yksi tyttö ja neljä poikaa. Tämä onnekas sattuuma johdatti minut nykyiseen kotini, sillä jonossa oli omistajiani edellä ollut perheitä, jotka olivat valmiit ottamaan vain tyttöpennun ja näin ollen jäivät odottamaan seuraavaa pentuetta.

"Aloitin siis Turun seudun valloituksen sopivasti uudenvuodenpäivänä, ja kovaa on siitä lähtien menty!"

Nykyiseen kotiniin saavuin 1.1.2018. Omistajilleni minut valitsi kasvattajani, sillä vinkillä, että minun piti olla "sopivasti lahtelainen". Tämän määritelmän tausta jääkööt arveluiden varaan, mutta sitä olen osoittanut

olevani. Aloitin siis Turun seudun valloituksen sopivasti uudenvuodenpäivänä, ja kovaa on siitä lähtien menty! Alkuun enempi nukuin kuin olin hereillä, mutta silloin kun olin hereillä, oli yleensä yö...

"Olen aina ollut kova poika menemään joka paikkaan hampaat edellä, ja minusta se on oikein hyvä tapa tutustua maailmaan."

Nykyään osaan jo nukkua öisinkin, ainakin, jos minulle on tarjottu riittävästi mielekästä tekemistä päivän aikana. Olen aina ollut kova poika menemään joka paikkaan hampaat edellä, ja minusta se on oikein hyvä tapa tutustua maailmaan. Omistajani ja jotkut muutkin ovat olleet asiasta kuitenkin eri mieltä ja minua siitä jyrkästi moittineet. Jos näin kehtaavat tehdä, niin yleensä räksytän vähän vastaan.

Vaikkei minun pitäisi, kun rotumääritelmäni kuuluu "ei sano turhasta". Enkä sanokaan, siitäkään vaan nuo ihmiset tuppaavat olemaan eri mieltä, mikä on turhasta sanomista...

Minulla on myös koko joukko muita tapoja, joista monet ovat oikeastikin hauskoja: tykkään loikkia lumihangessa kuin pupu ja työntää päni pehmeään penkkaan. Ylipäänsä ulkoilu on hauskaa! Keskustelen myös mielelläni, jos minun kanssani alkaa keskustelemaan. Tykkään istua ja tuijottaa kaukaisuuteen sekä tarkkailla ohikulkevia ihmisiä ja eläimiä. Paitsi että se ohikulkeminen on ihan outo juttu, minun mielestäni kaikkia pitää tervehdä! Olen aikamoinen luonnonlapsi, mikä on omistajieni mielestä hyvä juttu.

Minua on kuitenkin yritetty myös kasvattaa ja jossain määrin siinä onnistuttukin: en enää pure niin usein ja jalkojakaan en aina jaksa jahdata, kun siitä tulee sitä sanomista. Jekkuja kyllä keksin aina, kun sille päälle satun, esimerkiksi vaatteiden varastaminen on mielipuhaani. Taikka en minä mitään varasta –

”Erityistä herkkuaani ovat villasukat, myös jalasta otettuna.”

mitäs vaatteet on jätetty näkyville kivaustelineeseen tai raollaan olevaan vaatekaappiin tai vaikka tuolin päälle. Erityistä herkkuaani ovat villasukat, myös jalasta otettuna. Silloin ehkä näpistän... Muut herkut ovatkin näinä päivinä vähissä, kun mahani tuli kipeäksi ruuasta, jota söin, ja nyt ihmetellään, mikä sen oikein aiheutti. Olen siis allergiadieetillä, ja se on aika tylsää.

Kun tätä kirjoitan, tai tuo sihteerini kirjoittaa, olen melkein viisi kuukautta vanha ja torkun makuuhuoneen nurkassa maha täynnä ja uudet kujeet mielessä. Osaan jo paljon asioita, vaikka varmaan vielä opittavaakin on. Osaamiani asioita teen yleensä silloin kuin haluan, joskus jopa käskystä. Olen käynyt leikkikoulun ja pentukurssin, käynnissä on näyttelykurssi (mitähän nuokin luulevat, miten sitä nyt näyttelyssä voisi nätisti kävellä ja kiltisti seistä arvioitavana, kun ympärillä on kymmeniä leikkikavereita!), lukiota olen käynyt jo useamman kurssin verran (ja joitain kursseja monta kertaa, en oikein aina jaksa kuunnella, mitä niistä kurssikertymistä oikein höpötetään) ja pian alkaa jälkikurssi. Viimeisimmässä olen todennäköisesti parhaimmillani, osaan jo hyvin seurata esimerkiksi omia jälkiä metsäretkillämme.

”Enkä ole yhtään katkera siitä, että kantelitte luokkaan tekemistäni lätäköistä, koska olette varsin mukavin sanakääntein kuvailleet minua kurssipalautteissanne.”

Erityiskunniamaininta pitää vielä kuitenkin antaa lukiokurssikaverielleni, jotka ovat tukeneet kehitystäni yhteiskuntakelpoiseksi koiraksi. Enkä ole yhtään katkera siitä, että kantelitte luokkaan tekemistäni lätäköistä, koska olette varsin mukavin sanakääntein kuvailleet minua kurssipalautteissanne. Omistajani on sen verran nipo, ettei suostu ottamaan minua joka päivä mukaansa (kuulemma häiritseen teidän keskittymistä – tai ainakin hänen). Varsinaisen koulukoiran todistusta voin hakea vasta täytettyäni vuoden, soveltuvuudestani päättää sitten eläinlääkäri, mutta teiltä olen saanut hyvät eväät sille(kin) tielle!

Kerrottavaahan minulla riittäisi, mutta sihteerini esittää lakon uhkaa. On kuulemma jotkut kokeet tarkastettavana. Näkemiin siis ensi kertaan, ehkä pääsen taas syksyllä seuraanne!

P.S. Tylsä allergiadieettini on kesän korvilla vaihtunut – jos mahdollista – vieläkin tylsemmäksi vähärasvaiseksi dieetiksi. Omistajani raahasi minut uudelleen eläinlääkəriin, kun mahaoireeni vain jatkuivat. Onneksi Halikossa osattiin auttaa ja tehdä oikeita tutkimuksia: allergiaa ei siis ehkä olekaan, veriartvot viittasivat haimatulehdukseen (huonompi juttu, mutta jatkohoidojen kannalta hyvä, että tuli ilmi). Nyt minun kakkaani kerätään jääkaappiin odottamaan tutkimuksia, jos vaikka suolistostani löytyisi jokin loinen. Tämä vaan tiedoksi heille, jotka ovat nähneet minut asioilla ja emäntäni purkittamassa tuotoksiani...

Lisää Myystä seuraavalla sivulla!

Tutkittu juttu: Halussa pidetään Myystä

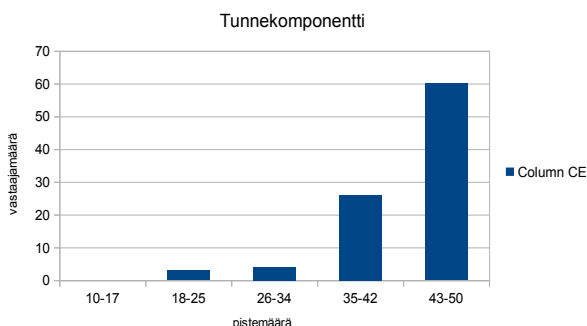

Teemaopinnot 2 -kurssilla yhdistettiin kurssille osallistuneiden opiskelijoiden matemaattinen sekä psykologinen osaaminen tutkimuksen tekemisessä. Opiskelijat saivat valita tutkimusaiheen lisäksi sen, tekivätkö he tutkimuksen yksin, parin kanssa tai ryhmässä. Aikaa saada oma osuutensa valmiiksi oli koko kurssi, mutta sekin teki usealle tiukkaa. Tällä sivulla esitellään yksi kurssin tutkimuksista, jossa tutkittiin lukionne opiskelijoiden asennoitumista koulukoiraamme Myytä kohtaan.

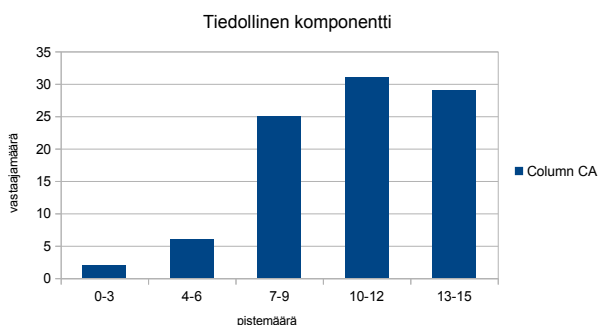
KOONNUT ►► ESSI ROUVALI

Halusimme tutkia koulumme oppilaiden asennoitumista koulukoiraamme Myyhyyn. Valitsimme aiheen, sillä halusimme tietää, miten Myy vaikuttaa oppilaiden olemiseen, työskentelyyn sekä millaisia ajatuksia eli uskomuksia, millaista käyttäytymistä ja millaisia tunteita hän herättää oppilaisissa.

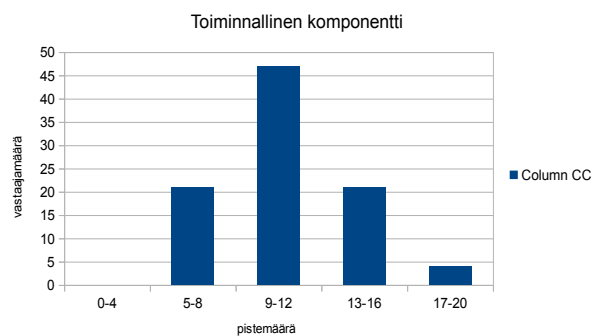
Tutkimme asenteen kolmea komponenttia, jotka ovat tunne, toiminnallinen ja tiedollinen komponentti. Vastaajien asenne oli kaikkein myönteisin asenteen tunnekomponentilla mitattuna, mikä tarkoittaa sitä, että enemmistö vastaajista kokee Myyn läsnäolon oppitunneilla sekä niiden ulkopuolella rauhoittavaksi tai iloa tuovaksi, eikä pelottavaksi, ahdistavaksi tai ärsyttäväksi. Kaikista vastaajista samaa mieltä oli suurin osa, 93 vastaajasta 60.

Asenne ilmeni toiseksi myönteisimpänä tiedollisella komponentilla, mikä tarkoittaa sitä, että vastaajat uskoivat Myyllä olevan positiivinen vaikutus esimerkiksi kouluviihtyvyyteen. Melkein samaa mieltä olevia vastaajia oli noin 31 ja täysin samaa mieltä olevia 29.

Viimeisenä oli toiminnallinen komponentti, jossa suurin osa vastaajista sijoittuu keskimmaiseen pylvääseen, mikä tarkoittaa sitä, että heidän asenteensa on neutraali. Neutraaleja vastaajia oli yhteensä 47. Toiminnallinen komponentti mittasi sitä, kuinka paljon opiskelija lähestyi Myytä esimerkiksi silittääkseen tätä.

Voidaan siis sanoa, että oppilaat tutkitusti pitävät Myyn läsnäolosta. Kyselymme lopussa pyysimme opiskelijoita lähettämään terveisiä Myylle, tässä muutama hauskeimmista:

- ◆ Kiva koira olet, ja taitava myöskin kirjoittamaan Halulehteen :-). Sinusta voisi tulla kirjailija.
- ◆ Vietä hauska kesä ja vältä huumeita.
- ◆ Mitä tapahtuu, kun koiranpentu siirtyy kiinteään ravintoon? Se alkaa syödä kenkiä, sanomalehtiä, avaimia...
- ◆ Miten murisee?
- ◆ Niitä laukkuja ei syödä.
- ◆ Pidä tassut kurissa :)
- ◆ Älä pissaa mun reppuu.
- ◆ Haluun pajjata sua ;)

Tutkimuksen tekijät: Essi Rouvali ja Katriina Klén

Hälsningar från Gotland!

KOONNUT ▶▶ ALINA SAARI KUVAT ▶▶ HELMI LIPIÄINEN, KOULUN KUVAGALLERIA

Ryhmä koulumme kakkosia lähti tiistaina 8.5. seikkailemaan keskelle upeita maisemia, monipuolista luontoa ja Visbyn saaristoparatiisia. Kyseessä oli opintomatka (vaikka se ehkä lomalta tuntuikin), joka yhdisti biologian, maantieteen ja ruotsin aihealueita. Lue alta, millaisia elämyksiä reissu piti sisällään!

Keskiviikko (Visby-päivä)

Päivällä lähdettiin kaupunkisuunnistuksessa ottamaan selvää, mihin sitä oikein onkaan saavuttu. Kaikille jaettiin kartat, joiden avulla oli tarkoitus löytää ja kuvata erilaisia nähtävyyksiä Visbyssä. Koko ryhmä kävi Gotlanti-museossa, jossa opittiin paljon uutta Gotlannin historiasta, sodista, luonnosta ja fossiileista.

Torstai (Tippukiviluolat)

Vierailimme Lummelundan tippukiviluolissa. Suurin osa otti ilon irti kauniista kelistä ja pyöräili luolille ja takaisin (yhteensä n. 24km). Oppaamme Tove kertoi meille ruotsiksi luolista, ja meille näytettiin video luolat löytäneistä henkilöistä.

Perjantai (Stora Karlsö)

Matkasimme lautalla Stora Karlsöhön, saarelle, joka on täynnä lintuja ja värikkäitä kukkia. Täälläkin mukana oli opas, jonka avulla tutkimme saarta. Söimme lounasta saarella sijaitsevassa ravintolassa. Saimme tehtäväksi tunnistaa kukkia ja ottaa niistä kuvia.

Lauantai nousimme todella aikaisin, jotta ehdimme Nynäshamniin menevään lauttaan. Sen jälkeen matkattiin bussilla Tukholmaan. Meillä oli pari tuntia aikaa kierrellä kaupungissa ennen luonnonhistoriallista museota. Illalla astuimme Amorellaan, joka toi meidät takaisin Suomeen.

”Mieleepainuvinta oli päivätteki Stora Karsölle — se oli upea paikka.”

”Tuli voittajafiilis, kun sai onnistuneesti asioitua ruotsiksi! :)”

”Oli kivaa, että menomatka tehtiin lentämällä ja paluumatka laivalla.”

”Matka oli huikea kokemus, ”rankka”, mutta opettavainen.”

”Mielenkiintoinen ja ruotsinkieliset opastukset hyviä, ehkä turhan kallis.”

”Huippuopettajat ja mahtava porukka.”

”Mökkikissa Nils oli ihana!”

”Pidin siitä, että päivillä oli eri teemoja (kieli ja kulttuuri, biologia, maantiede).”

Opet kiittävät

Retki oli kaiken kaikkiaan onnistunut! Sää suosi ja kohteet, joissa vierailtiin, olivat mielenkiintoisia. Matkalla mukana olleet opiskelijat olivat loistava porukka, turhista ei valitettu ja kaikesta jaksettiin olla kiinnostuneita viimeiseen asti. Ryhmä tuki toisiaan ja toimi moitteettomasti yllättävissäkin tilanteissa. Saitte matkan tuntumaan (lähes) lomalta, kiitos siitä!

Maria ja Sanna

CERNissä hiukkasen fysiikkaa

TEKSTIT JA KUVAT ►► HALUN CERNIN-MATKAAJAT KOONNUT ►► MARIKA TAURIAINEN

Ryhmä Salon lukiodien fysiikkaintoisa opiskelijoita suuntasi kohti CERNiä kesäloman kynnyksellä. Tällä kertaa halulaisedustus koostui neljästä abista ja neljästä kakkosesta. Halulaisjoukkoa luotsasi Jouko Tanninen, jolle Cernin-vierailu oli jo neljäs. Matkajat lähettivät Halulehdelle kunkin päivän raportin – neljän päivän matkalla ehtii nähdä, tehdä, oppia, kokea ja sivistyä ilmeisen paljon!

TIISTAI 22.5.

Matkamme alkoi tiistaina klo 4.30 sopivalla kaaoksella, kun bussiamme ei näkynyt missään. Lopulta selvisi, että se olikin tilattu eri paikkaan, mutta onneksi pääsimme lähtemään vain hiukan myöhässä kohti Helsinkiä.

Aamukahdeksalta lensimme jo kohti Geneveä pikkuisella Embraer 190:llä innoissamme tulevasta neljästä päivästä. Ensimmäisenä päivänä meillä ei ollut ohjelmaa CERNissä, mutta käytimme ajan hyödyksi seikkaillen Geneven keskustassa.

Osa kävi kellomuseossa ja osa tutki kaupunkia. Me kävimme katsastamassa Genevejärvellä olevan suihkulähteen nimeltä Jet d'Eau, joka sillä hetkellä ylsi järven pinnasta 125 metrin korkeuteen. Päivällä kaupungissa oli lähes tuskaisan kuumaa, ja maisemienkin perusteella tuntui kuin olisimme etelän lomalla.

Illalla metsästimme kaupasta hirvittävän kallista ruokaa ja halpaa jääteetä ja suuntasimme väsyneinä hostelliin, jossa valmistimme nuudelimme ”oikeiden” tutkijoiden keskellä.

Jenna ja Linda

Halun CERN-tiimiin kuuluivat (alarivissä) Alvar Rosenqvist, Emil Hellberg, Niklas Heikola, Ville Korononen, Elmo Hyytiäinen, Linda Wallenius, (ylärivissä) Jouko Tanninen, Jenna Penttilä ja Leevi Saukkonen.

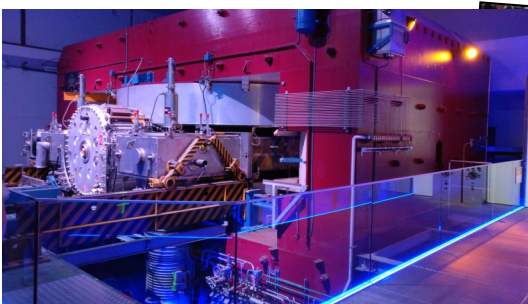
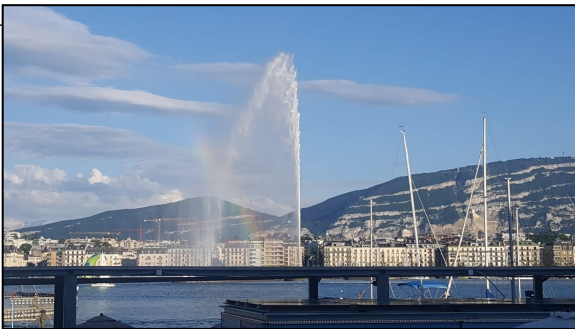
KESKIVIIKKO 23.5.

Tänään tutustuimme Cerniin erilaisten luentojen ja esitysten avulla. Aluksi kuuntelimme yleisen luennon Cernistä, jonka jälkeen menimme tutustumaan Cernin ensimmäiseen hiukkaskiihdytimeen vuodelta 1957. Sieltä menimme syömään maukkaan lounaan Cernin ruokalaan.

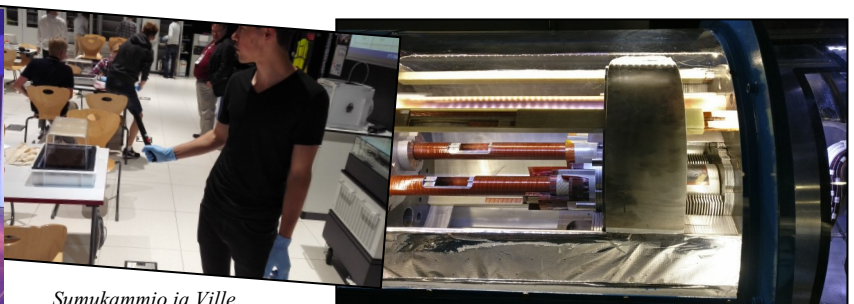
Ruokailun jälkeen kuuntelimme luennon hiukkaskiihdyttimistä ja hiukkasfysiikan tulevaisuuden haasteista. Lopuksi rakensimme sumukammion hiukkasten tunnistamiseen.

Illalla lähdimme käymään Ranskan puolella syömässä ja kampoissa.

Ville ja Emil

CERNin ensimmäinen hiukkaskiihdytin

Sumukammio ja Ville.

Läpileikkaus kiihdytinputkesta

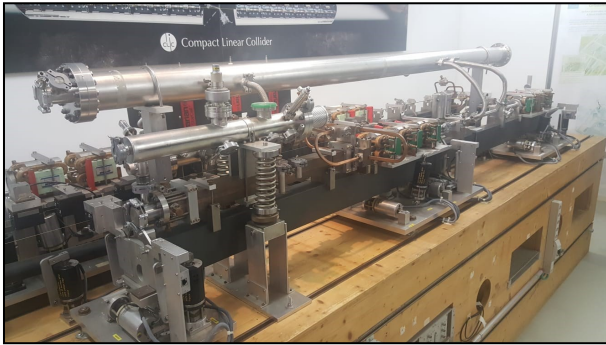
TORSTAI 24.5. Antihiuksasten ja ihmisoikeuksien päivä

Tänään ohjelmassa oli tutustuminen CERNin Data Centreen, johon tallennetaan suuri osa hiukkaskiihdyttimen tuottamasta datasta.

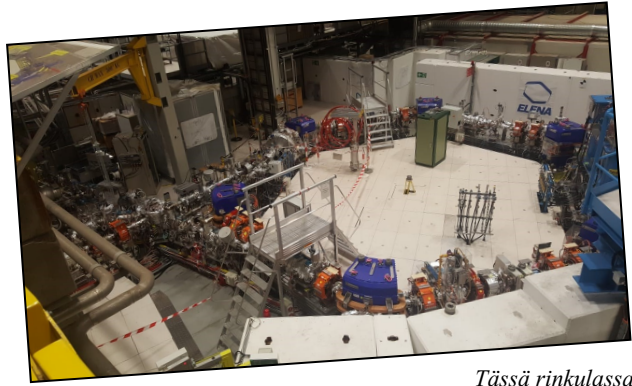
Päivän luennoista kaikki yhtä lukuun ottamatta oli englanniksi. Kuuntelimme mielenkiintoisen luennon antimateriaasta, ja sen jälkeen pääsimme kierrokselle antimateriaatehtaan. Lounaan jälkeen oli luento mahdollisesta CERNiin tulevasta CLIC-lineaarikiihdyttimestä.

Sitten suuntasimme kohti hulpeaa rakennusta, YK:n Geneven pääkonttoria. Opastetulla kierroksella kuulimme YK:n toiminnasta ja tutustuimme tiloihin. Iltaa jatkoimme Genevessä, söimme hyvin ja nautimme illasta.

Niklas ja Elmo

CLIC-hiukkaskiihdyttimen malliosa

Tässä rinkulassa

YK:n pikku pytinki

The Globe of Science and Innovation

PERJANTAI 25.5.

Päivän ensimmäisen luennon aiheena oli teoreettinen fysiikka. Luennon piti **Alexi Kurkela**, ja se osoittautui yhdeksi reissun parhaimmista ja opettavimmista luennoista. Seuraavaksi vuorossa oli **Hanna Mannisen** luento CLOUD-kokeesta, joka yrittää selvittää pilvien muodostumisen periaatteet, joita ymmärtämällä voidaan arvioida mm. pilvien merkitystä ilmaston lämpenemisessä.

Lounaan jälkeen tutustuimme CERNin konepajaan, joka on merkittävä osa tutkimuskeskusta, koska sen valmistamat korkeatasoiset laitteistot ovat edellytys hiukkasfysiikan tutkimuksille. Sitten olikin jo palautekeskustelun aika: saimme antaa vierailusta risuja ja ruusuja sekä kuulimme CERNin opiskelumahdollisuuksista.

Viimeisin vierailupaikkamme oli The Globe, joka sijaitsee CERNin virallisen tutkimusalueen ulkopuolella. Pallon muotoisen rakennuksen sisällä on tutkimuskeskuksen ”museokamaa”, esimerkiksi internetin perustamiseen käytetty tietokone.

Sitten lähdimmekin pitkälle matkalle kohti Saloa, jonne saavuimme vajaan kahdeksan tunnin matkustamisen jälkeen yömyöhään.

Alvar

CERNin reissu onnistui taas kerran todella hyvin! Halun opiskelijoita ei voi kuin kehua. Myös luennoitsijoilta tuli positiivista palautetta aktiivisesta osallistumisesta ja hyvistä kysymyksistä.

Kiitos!

Jouko

Lukuvuosi 2017–2018

Rehtori

Leino Ari rehtori, historia, yhteiskuntaoppi

Opettajat

Helin Maria	saksa, ruotsi	Nurmi Eero	matematiikka, fysiikka, tietotekniikka
Hurd Emily	englanti, ranska (1.–3. jakso)	Pitkänen Sanna	biologia, maantiede, terveystieto
Hämälä Sari	englanti, ranska (4.–5. jakso)	Rosenqvist Teija	opinto-ohjaus
Häyrinen Pekka	historia, yhteiskuntaoppi	Santala Marja	uskonto, psykologia, filosofia
Järvenpää Anna	äidinkieli ja kirjallisuus (1. jakso)	Tanninen Jouko	fysiikka, kemia
Järvenpää Jouko	tietotekniikka	Tauriainen Marika	vararehtori, äidinkieli ja kirjallisuus
Kuusela Susanna	äidinkieli ja kirjallisuus (5. jakso)	Tinell Päivi	musiikki
Lassila Satu-Marja	liikunta	Tornberg Esa	matematiikka
Lehmuskoski Laura	äidinkieli ja kirjallisuus (2.–4. jakso)	Vuorio Helga	ruotsi, saksa
Leino Iku	liikunta	Vuorio Jari	lukitestausta
Niittonen Riikka	kuvataide		
Nojonen Sari	englanti, venäjä		

Muu henkilökunta

Jokinen Leena	laitoshuoltaja
Laukkanen Kristiina / Klén Kati	kouluterveydenhoitaja
Raita Katariina	koulupsykologi
Salonius Elina	koulukuraattori
Verhola Soile	kurssisihteeri

Tutorit

Luukka Tiuku
Mäkinen Malla
Nojonen Liisa
Susi Antti
Hellberg Emil
Jalava Julianne
Kontto Emmi
Santanen Aleks
Sorvari Aino
Tamminen Tomas

Luottamusopiskelijat

17A **Iltanen Santeri, Aaltonen Tiia**
17B **Leino Aarno, Niinistö Elmer, Niinistö Eemeli**
17C **Suutari Ville, Pekkanen Milena**

16A **Jalava Julianne, Kangasperko Oskar**
16B **Lipiäinen Helmi, Laakso Riina**
16C **Sorvari Aino, Santala Aleks**

15A **Iivonen Jenna, Bechqito Amina**
15B **Laine Liina, Parviainen Elias**
15C **Suutari Juho, Wallenius Linda**

Opiskelijakunnan hallitus

Susi Antti
Leino Aarno
Hellberg Emil
Jyrä Ronja
Malka Sol
Saarinen Eetu
Santikko Laura

15A Ryhmänohjaaja Riikka Niittonen

Aaltonen Oskari	Joronen Jussi
Aarnio Joonas	Juhantila Taru
Ahdeala Sanni	Karvinen Neea
Ahlfors Kaius	Kavander Peter
Anttila Elli	Ketokulta Meerimaria
Bechqito Amina	Ketonummi Timo
Hakonen Iida	Kettunen Kalle
Heimo Markus	Kivirinta Erik
Hynninen Alisa	Klén Ilari
Iivonen Jenna	Koskinen Liisa
Jokela Justus	Laakso Aini
Joro Venla	Laaksonen Jesse

15B Ryhmänohjaaja Sanna Pitkänen

Laine Liina	Markozov Toivo
Laine Severi	Maunu Maija
Laurila Annu	Meriläinen Juho
Lehtinen Milja-Riina	Metsämäki Ida
Leino Elli	Mäki Ville
Leppäaho Veera	Nojonen Tapio
Liman Laura	Oksa Tuomas
Lindberg Nea	Pakarinen Milja
Lindgren Teresa	Parkko Jenni
Lindroos Anni	Parviainen Elias
Lindroos Katri	Penttilä Jenna
Litsilä Sofia	Rauhala Arttu
Lundström Reetta	

15C Ryhmänohjaaja Jouko Tanninen

Rekalova Alina	Takala Antti
Rosenqvist Alvar	Takatalo Leevi
Saari Mikael	Tapio Janika
Saario Aarni	Turila Milka
Saukkonen Leevi	Valtonen Janet
Scotto di Marco	Vartiainen Niina
Samuele	Vesterinen Eetu
Sjöholm Joonas	Vilmunen Jessika
Somerikko Saara	Wallenius Linda
Suojanen Elina	Wendelin Patrik
Suominen Annalea	Ääpäälä Anna
Suutari Juho	
Söderström Joonas	

16A Ryhmänohjaaja Maria Helin

Ahvenlampi Janina	Jalonen Aleksis
Alakulppi Oonarosa	Junnilla Viivi
Granlund Lotta	Kaipainen Ville
Grönroos Anna	Kangasperko Oskar
Harteela Monica	Kaski Niina
Heikola Niklas	Ketola Olga
Hellberg Emil	Kohmo Salla
Herranen Kiara	
Huttunen Noora	
Hyttiäinen Elmo	
Isik Sara	
Jalava Julianne	

16B Ryhmänohjaaja Sari Nojonen

Fontes Barreto Neto Nilton	Lipiäinen Helmi
Kontto Emmi	Luoja Matilda
Korhonen Ville	Metsämäki Laura
Korpela Aaro	Niemi Bettina
Laakso Riina	Nurmi Luukas
Laaksonen Lassi	Rahkila Sami
Lahti Helmi	Rauhalinna Sini
Lehtonen Kiira	Raussi Veeti
Lehtonen Roosa	Romunen Veera
Lehtovirta Janina	
Léman Loviisa	
Lindgren Anni	

16C Ryhmänohjaaja Esa Tornberg

Roos Renja	Tamminen Tomas
Rämö Arttu	Turakainen Miro
Saari Alina	Tötterström Elina
Saarinen Eetu	Venonen Ville
Sahlström Johanna	Vieno Niklas
Santanen Aleksis	Vienonen Samuli
Savikko Peppi	Viteli Minja
Silver Kiia	
Sokko Erika	
Sorvari Aino	
Säilä Santeri	
Söderström Jaani	

17A Ryhmänohjaaja Eero Nurmi

Aaltonen Tiia	Kilpiö Jenna-Mari
Elg Juho	Kivikallio Lauri
Fagerström Adalmiina	Klén Katriina
Helenius Aaro	Koivunen Aleksis
Helenius Hugo	Korpela Oskar
Hopiavuori Mette	Kortesmaa Veeti
Hukkanen Olivia	Kouliev Eemil
Iivonen Elina	Laine Samuli
Iltanen Santeri	Laine Valtteri
Isotupa Lassi	
Jyrä Ronja	
Järvenmäki Juho	

17B Ryhmänohjaaja Marja Santala

Aaltonen Viivi	Määttänen Jere
Laurila Ilona	Nevalainen Vilhelmiina
Leino Aarno	Niemelä Eemeli
Leppäaro Adalmiina	Nieminen Roope
Leppävuori Teemu	Niinistö Elmer
Lindström Enni	Nojonen Liisa
Luukka Tiuku	Nummenpää Susanna
Lyytikäinen Jemina	Nurminen Maria
Malka Sol	Paavola Sofia
Moilanen Lauri	Rantanen Emil
Mäkelä Konsta	Rauhala Severi
Mäkinen Malla	

17C Ryhmänohjaaja Helga Vuorio

Pekkanen Milena	Taralainen Maarit
Roos Jare	Teyder Timo
Rouvali Essi	Tocklin Sami
Saarikko Oona	Toikka Leo
Saarinen Elina	Tuominen Arttu
Sainio Jeremias	Tuusa Saku
Salminen Aada	Vanhatalo Martti
Salomaa Jimi	Virtanen Veikka
Santikko Laura	Väkiparta Oliver
Seitz Emma	Örling Otto
Susi Antti	
Suutari Ville	

Lukuvuosi 2018–2019

Työ- ja loma-ajat

Syyslukukausi

ti 14.8.–pe 21.12.2018 (88 työpäivää)

syysloma vko 42 (15.–19.10.)

itsenäisyyspäivä to 6.12.2018

Kevätlukukausi

ke 2.1.–la 1.6.2019 (100 työpäivää)

talviloma vko 8 (18.–22.2.)

pääsiäinen 19.–22.4.2019

vapunpäivä ke 1.5.2019

Jaksot ja päättöviikot

Jakso	Päivämäärät	Päättöviikko	Kurssiarvosanat	Uusintakuulustelu
I (37 päivää)	14.8.–3.10.2018	25.9.–3.10.2018	pe 12.10.2018	pe 26.10.2018
II (38 päivää)	4.10.–3.12.2018	23.–3.12.2018	ma 10.12.2018	pe 14.12.2018
III (38 päivää)	4.12.2018–5.2.2019	28.1.–5.2.2019	pe 15.2.2019	pe 1.3.2019
IV (37 päivää)	6.2.–4.4.2019	27.3.–4.4.2019	ke 17.4.2019	pe 26.4.2019
V (38 päivää)	5.4.–1.6.2019	21.–29.5.2019	pe 31.5.2019	ti 4.6.2019

Tuntikaavio ja oppituntien ajat

Kello	Maanantai	Tiistai	Keskiviikko	Torstai	Perjantai	Kello
8.00–9.15	1	5	7	6	7	8.00–9.15
9.25–10.40	2	6	3	1	4	9.25–10.40
10.45–11.15	3	1	4	2	5	10.45–11.15
11.15–12.05	Ruokailu					11.15–12.05
12.05–12.50	3	1	4	2	5	12.05–12.50
13.00–14.15	4	2	5	3	6	13.00–14.15
14.25–15.40 –15.55	7	8	9	10	11	14.25–15.40 –15.55

Oppituntien pituus on 75 min tai 90 min. Riveillä 8-11 mm. liikuntaa, Halu-kuoro, tietojenkäsittelytiede.

Koulumatkatukikorvaukset

Tukea voidaan myöntää, kun yhdensuuntainen koulumatka ylittää 10 kilometriä. Lisäksi edellytetään, että koulumatkojen kustannukset ovat yli 54 € kuukaudessa. Omavastuuosuus on 43 € kuukaudessa. Hakija täyttää Kelan koulumatkatukihakemuksen (saa Kelan nettisivuilta tai koulun kansliasta) ja palauttaa sen kurssisihteerille.

Lisätietoja sekä oppikirjaluettelon löydät Halikon lukion kotisivuilta

→ <https://peda.net/salo/koulut/halikon-lukio>

Tässä tarjoilemme kevään osuvimmat lohkaisut, olkaat hyvät!

”Päättöviikko, jota nyt näin kavereiden kesken voidaan myös koeviikoksi kutsua, koska teillä siellä kuitenkin tulee olemaan koe.”
Pitkänen, bilsa4, 27.2.

”– tommonen hierontatuoli varmaan räjäyttää lanteen lopullisesti.”
Pitkänen opehuoneessa testikäytössä olleesta tuolista

Noora H. 19.4. ruokalassa. ”Mä syön kyllä päivittäin banaania, mutta mä en kyllä tiää, mikä siinä on, että nää koulun banaanit maistuu aina ihan karvaiselta.”

”Joo, te voitte laittaa valot päälle, mutta mä oonki tällänen hämääri tyyppi.”
Helin saksan tunnilla 14.5.

Pitkänen 3.5. BI5-kurssilla: ”Emil Hellbergille ja Oskar Kangasperkolle ei sitten anneta kloonausta ryhmätyöaiheeksi, ettei Emil ala pohtimaan, kuinka elää 200 vuotta, kun Oskar tuskaillee jo yhdesäkkin elämässä.”

”Kaiken takana on raha, ei suinkaan nainen!”
Pitkänen mansan tunnilla 1.2.

LEGENDAARINEN UE6-KURSSI

UE6-kurssilla aiheena oli henkilöpalvonta ja keskusteltiin Da Vinci -koodi -elokuvasta. Kesken kiivaan väittelyn Santala (levittää kätensä sivuille aivan kuin Jeesus aikanaan ristillä): ”Jos mä oisin Jeesuksen jälkeläinen, mä voisin olla teidän jumalanne. Palvokaa minua!”

Opiskelija valmisteli Häyrisen haastattelua: ”Mut entä jos Häyrinen vastaa jotain läpällä? Pitääks mun sekin sit laittaa?”

Santala: ”No, Häyrinen ei kyllä vastaa mitään läpällä, siitä voi olla varma.”

”Mul on onneks hypäri ussan tunnin jälkeen, niin ehin rauhottuu ennen enkkuu, jos menee tunteisiin.”
Alina Saari 22.5.

Santala 3.5. kun Emil Rantanen oli esittänyt media-analyysin ortodoksisen seurakunnan Kupoli-lehdestä: ”Siis onko ortodoksinen kirkko TODELLA noin joustava??”

”– muuten sitä vois maapallon ympäri kierrättää sitä kaapelia, jollei kustannuksilla ois merkitystä”, Esa havainnoillisti MAA7-kurssilla 2.5.

”Kun lapset ei saa huumeita, ne menee karuselliin.”
Santala FI1-kurssilla

”Meil on maanantaina muuten ussaa ja pitäis ehkä meditoida ennen sitä.”
Alina Saari 21.4.

Santala 4.5. ue6 -kurssilla opiskelijoiden kommentoimissa hänen sanavalintojaan: ”Pyydän syvästi anteeksi. Olen käyttäytynyt tänään suorastaan ala-arvoisesti.”

Olga Ketola: ”Ussan tunnilt pois olo on oikeesti kauheeta! Ihme, et sanon näin jostain lukion tunteista, mut oikeesti.”

Helmi Lipiäinen: ”Oikeesti oon surullinen, ku en pääse huomen ussan tunnille :(En haluu jäädä pois tärkeistä keskusteluista!”

”Uskonnot, jotka eivät sopineet samaan hiekkalaitikkoon leikkimään”, kuvailee Häyrinen kristinuskoa ja islamia.
HI6 30.4.

HALU

Halun kesäherkut

HALU

KOONNUT ▶▶ SANTERI ILTANEN

Mitä olisi kesä ilman herkuttelua? Ei tietenkään mitään! Halulehti kokosi halulaisten ehdottomia kesäherkkuja. Poimi vinkkejä ja vietä makoisa kesä!

Oona Saarikko: Kylmä smoothie. **Martti Vanhatalo:** Suklaamansikat. **Otto Örling:** Sipsit. **Sami Tocklin:** Mämmi. **Maarit Taralainen:** Tuoreet mansikat. **Jussi Joronen:** Mountain Dew. **Elina Saarinen:** Itse tehty mansikkakakku tuoreista mansikoista. **Helga Vuorio:** Itsetehty raparperipiirakka vaniljajäätelöllä + kahvi ja takapihalla nautittuna vai sittenkin raparperimansikkakakku :) **Aada Salminen:** Pirkan mansikkatuutti. **Essi Rouvali:** Pappagallon mangosorbetti! **Jeremias Sainio:** Jäätelö hyvässä seurassa. **Tiuku Luukka:** Torilta ostetut uudet potut. **Liisa Nojonen:** Tuoreet mansikat torilta. **Viivi Aaltonen:** Kukkakaali. Raakana :) **Konsta Mäkelä:** H₂O. **Milka Turila:** Suklaapehmis. **Ilona Laurila:** Tuoreet mansikat ja vaniljajäätelö. **Enni Lindström:** Jätskikiskalta vanhanajansuklaapallo tötteröön. **Elmer Niinistö:** Grilliruoka kesäillassa. **Lassi Laaksonen:** Hiiligrillillä grillattu makkara. **Ville Korhonen:** Lihamestari Aaro Korpelan ammattitaidolla valmistamat pihvit. **Luukas Nurmi:** Atrian kunnon lihapullat ja muussi. **Matilda Luojus:** Pappagallon kioskista sitruunasorbettijätski, nam :) **Laura Metsämäki:** Makkaraperunat lossirannasta. **Elias Parviainen:** Pinaattileitit ja peltisämpylät. **Aaro Korpela:** 38 sentin jäätelö. **Veeti Raussi:** Grillivartaat. **Veera Romunen:** Pehmis torin jäätelökioskilta. **Anni Lindegren:** Jäätelöannos (vaniljajätski, kinuskikastike ja kermavaahto) jälkiruuksi veneellä! **Riina Laakso:** Helmi Lipiäiseltä Tupurin S-marketin edestä ostetut mansikat :D **Ari Leino:** Torilta ostetut uudet perunat ja silli. **Loviisa Léman:** Mummin muurin pohjaleitit. **Bettina Niemi:** Kaupasta kannattaa ostaa mutakakua ja kojusta herneitä. Sitten yhdistät ne ja voilà :) **Anna Grönroos:** Grillatut kasvikset. **Lotta Granlund:** Mango-melonijäätelö. **Noora Huttunen:** Vadelma-chili-salmiakkipjäätelö. **Sara Isik:** Grillatut maissit ja lohi savustettuna sekä graavattuna uusien perunoiden kera. **Julianne Jalava:** Hunajameloni lusikalla syötynä. **Niina Kaski:** Kavereiden kanssa takapihalla vesimelonia, mansikoita ja suklaata. **Jouko Tanninen:** Mansikkamaito (mieluummin metsämansikoista). **Ville Kaipainen:** Kylmä vesi. **Kiara Herranen:** Pappagallon sitruunasorbetti ja lakritsijäätelö. **Sol Malka:** Mansikat dipattuna sulatettuun suklaaseen!! ❤️ **Ville Nevalainen:** Mansikat. **Eemeli Niemelä:** Grillattu banaani suklaalla omasta grillistä. **Malla Mäkinen:** Mansikkakakku omalla terassilla. **Jemina Lyytikäinen:** Suomalaiset herneet maistuvat parhaimmilla tuomiokirkon portailla. **Aarno Leino:** Bratwurstia suoraan saksalaiselta karjatilalta höystettynä herkulliseen grillikastikkeeseen. **Oskar Korpela:** ES hikisen Fortnite-session jälkeen pimeässä huoneessa. **Sari Hämälä:** Mustikkabasilikapiirakka. **Jenna Kilpiö:** Pepsi Max jäillä tilan töiden jälkeen. **Veeti Korttesmaa:** Mämmi. (Finnish Easter pudding). **Juho Järvenmäki:** Makkaraperunat keskellä yötä torigrillillä. **Aaro Helenius:** ES. **Samuli Laine:** Jätee kuumana päivänä. **Mette Hoppiavuori:** Vadelmat torilta. **Aleksi Koivunen:** Maggara. **Tomas Tamminen:** Isot makkaraperunat kaikilla mausteilla Maran grilliltä lauantaipöydällä (+ pieni maito) **Adalmiina Fagerström:** Jäätelö. **Lassi Isotupa:** Jäätelö erityisen kuumana päivänä. **Annu Laurila:** Ehdottomasti tuoreet hedelmät ja vihannekset torilta. **Marja Santala:** Raparperipaistos itse tehdyn vaniljakastikkeen kera. **Sari Nojonen:** Uudet perunat ja SILLI (ei missään nimessä Matjes). **Meerimaria Ketokulta:** Ympäri vuoden herkku on jäiset mustikat ja Evian (keep hydrated, folks). **Niklas Heikola:** Ahvenanmaan pannukakku virkistävällä juomalla. **Sami Rahkila:** Tammenterhoja. **Jere Määttänen:** Piffi takapihan grillistä. **Marika Tauriainen:** Uudet potut ja savustetut ahvenet. **Nilton Neto:** ”Syödä jäätelöä torilla.” **Renja Roos:** Daimjäätelö. **Leena Jokinen:** Kesän eka mansikkakakku tuoreista kotimaisista mansikoista :) **Sanna Pitkänen:** Itse pakastettavat Mehu-katti-mehujäät: niitä pitää hellepäivinä löytyä aina pakkasesta! Ainakin K-Supermarketeissa on ollut, Prismoissa kai tuoteryhmä vaihtunut toiseen merkkiin... **Peppi Savikko:** Tuoreet herneet iltatorilta. **Kati Klén:** Mansikkakakku & kaffe juhannuksena kesän ensimmäisistä mansikoista. **Kiia Silver:** Raparperilimonadi mansikoilla ja mummin mustikkapiirakka! **Niina Vartiainen:** Vanhanajan suklaa 🍪 **Ville Vennonen:** Jäätelö riippukeinussa. **Niklas Vieno:** Jäätelö. **Liisa Koskinen:** Classicin kermatoffeejäätelö! **Amina Bechqito:** Jos sitä vielä myytäisiin, niin Ingmanin lime-mascarponejäätelö, mutta sen comebackia odotellessa aurajuustolla täytetyt grillatut herkkuisienet!

Herkullista kesää!

Koulu jatkuu tiistaina 14.8.2018 klo 9.00

Armfeltin koulun auditoriossa